

საქართველო

ფასი | ღარი

მსოფლიო

info@geworld.net

«ბიზნის უნდა გადაწერონ ის, რომ სქესის აღნიშვნა სიტყვაში აღარ იყოს 16 – გენდერულ თანასწორობას ვარაუდით თურა»

КОГДА Я ВЕРНУСЬ... 4

2 «რამკინანი პრეზიდენტი»

შალვა რამიშვილი: შიში აკავებს სააკაშვილს, თორემ უარეს იზაფა

აკაკი ასათიანი: «მიუიშვი» საბოლოოდ უნდა დასრულდეს 10

როსა დავბრუნდები...

6 «შინაგან საქმეთა სამინისტროს მეოთხე სართულზე აუგ-ის სპეც-სამსახურების წარმომადგენლები სხედან და ქვეყანას რეალურად ისინი მართავენ!»

ჯიმი ჯალიაშვილი: საქართველო უნდა სხნოს აფსაზეთისა და სამხრეთ ოსეთის დამოუკიდებლობა 8

გაეროს-ტყაოსანი 11

ფული და სანახარო, ანუ 310-ე ქართული სირსხვები

3

პოლიტიკა

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

მიხეილ სააკაშვილი:

„ზედმეტად გაზვიადება რეიტინგებმა. ყველა თავს ვინმეობათ, რომ საქართველო მსოფლიოს პირველი რეფორმატორია, კორუფციის დაბალი დონეა. ეს მართალია, მაგრამ ერთი, ძალად ზე რა წერია, და მეორე, — რაც ხდება რეალურადაა“

451
გრადუსი შაკინებით

«რამაქიანის პრეზიდენტი»

24 სექტემბერს „სპეციალურმა რეპორტაჟმა“ საზეიმოდ გახსნა სატელევიზიო სეზონი და სხვა მრავალ „იმედის გმირს“ კიდევ ერთი — პრეზიდენტი სააკაშვილიც მიამატა. შალვა რამიშვილისგან განსხვავებით, ლამა ხარაზიშვილი პრეზიდენტის კარ-მიდამოში უპრობლემოდ შეუშვეს, — არც კამერა წაურთმევიათ და არც მიკროფონი, თუმცა პრობლემამ მაინც იჩინა თავი: სახლი მხოლოდ ერთი რაკურსით და ისიც მოჭრილად იყო ნაჩვენები. როგორია მთლიანობაში ნაგებობა, ამას, ალბათ, სიტყვიერად თუ მოყვებიან გადამღები ჯგუფის წევრები, თუმცა ამას შალვა რამიშვილიც მოახერხებს.

პროფესიის ანბანია, რომ ნებისმიერი რესპონდენტი (მით უფრო — პრეზიდენტი) ვიზუალურად საინტერესო გარემოში უნდა ჩანდეს, მაგრამ, როცა კადრის ერთ ნახევარში ნახევარი შენობაა, ხოლო მეორეში — ერთფეროვანი ვენახის რიგები, იძულებული ხდები, რაღაც მოიფიქრო. „იმედობა“, „პირველი ინიციატივა“, „პირველი ინიციატივა“, „პირველი ინიციატივა“ — რამ-კინა პირველი ინიციატივა“ — აქცია.

„ყველგან ხალხი ფუსფუსებს“

სშირად გამეორებული ჭეშმარიტება იმის შესახებ, რომ გზები და ინფრასტრუქტურა სწორედ უმუშევრობის დაძლევის ემსახურება, სააკაშვილმა რამდენიმეჯერ გაამყარა ფრაზით „ყველგან ხალხი ფუსფუსებს“. „იმედის“ თანამშრომლებს უნდა შევახსენოთ, რომ ასეთ შემთხვევაში ვენახში ხალხს უშვებდნენ და „აფუსფუსებდნენ“ იმ ეპოქაში, რომელსაც „უძრაობის ხანა“ ერქვა და რომლის ტელევიზიის მთავარ საინფორმაციო პროგრამასაც სულ უფრო ემსახურება ნაციონალური არხების ტელეპროდუქცია. ხოლო როცა პრეზიდენტის ზურგს უკან კარგად მოვილი, მაგრამ უკაცრიელი ვენახია, ფრაზა „ყველგან ხალხი ფუსფუსებს“ მთელ დანარჩენ ინტერვიუსაც არადააჯერებელს ხდის.

ალმშენებლობის მაგალითების ჩამოთვლისას ლამა ხარაზიშვილი „ნახეზარა“ კიდევ პრეზიდენტს: „პროგრესია, სერიოზული“! მანაც მიიღო ეს კომპლიმენტი და საკუთარი ხალხი გაიხსენა: „მე ვიცი დედა, რომელსაც მთელი ზაფხული თბილისში ჰყავდა ორი შვილი იმიტომ, რომ საშუალება არ ჰქონდა, სადმე გაეყვანა. ახლა ის რომ ტელევიზორში უყურებს, როგორ ვარეკლამებს მესტისას, თხილამურებზე ვსრიალავ, მერე ანაკლიაში ვყვინთავ (უფრო სწორად, — ბათუმში), ის ღიზინდება, რა თქმა უნდა“. ამ ინტერვიუსი სააკაშვილმა, ყველაზე ადრე მოულოდნელად, ბევრი ილაპარაკა იმაზე, რომ ხალხს უჭირს. ნუგეშის მომტანი კი ის არის, რომ „სახელმწიფო იმ იცის“.

მიხეილ სააკაშვილი: საი-ოთხი წლის გასვლას უნდა მივხეთ საჩივრო უფლებას. მაშინ სულ «ნაციონალური მოქალაქე» გაიმაჩვიებს

„ბევრი სამართლიანი საჩივარი მომისმინა“

ადამიანურად, დადებითი სახით, მან შეცდომებსა და გადაცდომებზეც ილაპარაკა. სააკაშვილმა „გოგოებსა და ბიჭებს“ ბიზნესზე „მინოლ“ დაუწინა, საკუთარ თავს კი — ხისტი გამონათქვამები. „ვლიარბე, რომ გამონათქვამები ხანდახან ზედმეტი მომდის, მერე ვნანობ, რომ ჯობდა, არ მეთქვა, მაგრამ უნდა გვეცემოდეს, რომ, ჯერ ერთი, ყველას, მათ შორის მეც, გვაქვს სიტყვის თავისუფლება, მაგრამ ასევე მნიშვნელოვანია, პასივი ვცეთ ყველას აზრს“ (საინფორმაციო სააგენტოებმა ამ ინტერვიუდან, ბეჭდური სახით გაფრთხილებისას, მორცხვად ამოიღეს ის, რაც სააკაშვილმა დაამატა: „თუმცა ჩემი სიტყვის თავისუფლება უფრო შეზღუდულია, რა თქმა უნდა“. რაღა მაინცდამაინც იმას ამოიღებენ ხოლმე, რაც სიმართლეა?).

შემდეგი სიმართლე ასე გამოიყურება: „ზედმეტად გაზვიადება რეიტინგებმა. ყველა თავს ვინმეობათ, რომ საქართველო მსოფლიოს პირველი რეფორმატორია, კორუფციის დაბალი დონეა. ეს მართალია, მაგრამ ერთი, ძალად ზე რა წერია, და მეორე, — რაც ხდება რეალურადაა“.

„ჩემი მთავარი ელემენტია გავფრთხილება“

საკაშვილმა ისიც გაიხსენა, რომ მომავალ პარლამენტში დეპუტატების რაოდენობა სწორედ ოპოზიციამ მოითხოვა. „ბევრ რაღაცას არ ვეთანხმები იმ მოლაპარაკებებში, რომლებიც ოპოზიციასა და უმრავლესობას შორის შედგა. მთელი ოპოზიციის ითხოვდა დეპუტატების რაოდენობის გაზრდას და მე არ ვეთანხმები. მაგრამ ბევრი კამათის შემდეგ გადავდგით ეს ნაბიჯი. მერე ამ ოპოზიციის ნაწილი გამოსტა და თქვა, რომ ეს რეფერენდუმის შედეგად უნდა განისაზღვროს. სინდისიც ხომ კარგი საქონელია, თუ გინდა თანხმობა, რაღაცაში შევთანხმდეთ. ჩემი ინიციატივა იყო პარლამენტის წევრთა რაოდენობის შემცირება, მაგრამ ასევე ხალხის დაკვეთა, რომ ჩვენ რაღაცაზე შევთანხმდეთ და ეს ხალხი ითხოვს ოპოზიციის პარლამენტში მოხვედრას. თუ გაინდობდა დეპუტატების რაოდენობა, მეტი შანსი აქვს ოპოზიციას პარლამენტში მოხვედრის“.

აქ სააკაშვილმა მთელი ოპოზიცია გააშიშვლა და ის, რასაც ხალხი გუმანით გრძნობდა, ხელისგულზე გადაუშალა. ერთის მხრივ, იგი ხალხის მხარესა და არ ეთანხმება დეპუტატთა რაოდენობის

გაზრდას, ხოლო მეორეს მხრივ, ისევე ხალხის მხარესა და ყაბულს არის, რაკი „ხალხი ითხოვს ოპოზიციის პარლამენტში მოხვედრას“. მერედა, თუ ითხოვს, შეუშვი, ამას რაღა უნდა პარლამენტარების რაოდენობის 150-დან 190-მდე გაზრდა? თუმცა ყველაზე გონებაშეზღუდული პასაჟი მაინც ის ხუმრობა იყო, რომელიც ხარაზიშვილმა სერიოზულად არ აღიქვა: „მე პირადად ყველაზე პოპულარული ვარ ბავშვებში. ჩემი მთავარი ელემენტია ბავშვებია. თუ გამიჩინდა შანსი, რომ პარლამენტში გავიტანო კანონი, აუცილებლად სამი-ოთხი წლის განმავლობაში უნდა მივცე ბავშვებს სააკაშვილის მთავარი პოლიტიკური პრინციპი: „საკაშვილი უნდა იყოს პარტიის ყრილობა, რომელზეც შედეგად პუტი-ნის პრეზიდენტობას დაუჭირა მხარი, ხოლო პუტი-ნის მას საპარლამენტო სიის პირველი ნომერი და პრემიერ-მინისტრობა შესთავაზა. ყველა, ვინც მათ დაპირისპირებაზე აპირებდა ხელის მოთხოვას და მეტიც, რუსეთის ჩამოშლას“ ნინასწარმეტყველებდა, თითქმის შოკში აღმოჩნდა. ყოველ შემთხვევაში, სააკაშვილის მეგობარ მაკკენის ეს არ დაუშვალა.

ამიტომ არ შეიძლება ერთი კვირის წინ ჩანერი ინტერვიუს „სპეციალური რეპორტაჟი“ დაარქვა და სწორედ იმ დღეს გაუშვა ეთერში, როცა ერთსა და იმავე დროს — მტერი და ბიზნეს-პარტნიორი ქვეყნის მმართველი პარტია ნინასაარჩევნო განაცხადს აკეთებს. დღეს უკვე ცხადია, რომ სააკაშვილს თავისი ტაქტიკის რადიკალურად შეცვლა მოუწევს, მაგრამ მან ხომ ეს ერთი კვირის წინ არ იცოდა!

საკაშვილის გეოგრაფია

ილაპარაკა, ნათელია, რომ იგი იმედებს სწორედ დღევანდელ ბავშვებზე ამყარებს.

„სპეციალური რეპორტაჟის“ სატელევიზიო სეზონისა რა მოგახსენოთ, მაგრამ სააკაშვილმა უკვე გახსნა წინასაარჩევნო მართონი. ხალხზე ზრუნვით დადებითი, თმა-შევერცხლილი, სახელმწიფოს მართვაში დაბრძენებული სააკაშვილი სულ სხვა გზავნილს სთავაზობს ხალხს: „დაახ, იყო შეცდომები, გადაცდომები, მეც ბევრჯერ მინანია რაღაც, ყველაფერი არც ისე კარგადაა, მაგრამ წინსვლა გვაქვს (იმდენად, რომ ელექტროენერჯის რუსეთზე ვყიდით, ოღონდ რესტორნებში რუსულ სიმღერებს ვკრძალავთ. — ნ. დ.). ოპოზიცია კი ბევრად უფრო უარესია და ეს პატარა ბავშვებსაც ესმით, ამიტომ სხვა არჩევანი ქართველ ხალხს არ აქვს.“

„იმედს“ შურნალისტებისთვის ნაგვიანდელი იმის ახსნა, რომ რეპორტაჟი ინტერვიუ არ არის. რეპორტაჟის დანიშნულებაა, რომ ოპერატიულიად და დამაჯერებლად მოგვიტოვოს კონკრეტული მოვლენის შესახებ და მაშინვე აღიქვას ამ მოვლენის მომხდელ, თანამონაწილად აქციოს. სააკაშვილის ინტერვიუ არც მოვლენაა და არც ამბავი. ის მხოლოდ ინტერვიუა, უკეთეს შემთხვევაში, „აქტუალური ინტერვიუ“. მისი თანამონაწილე კი ჩვენ ვერ გავხდებით, ისევე, როგორც მის მიერ ბევრჯერ მონათხრობი მიღწევებისა და ნარმატივების.

ამერიკაში, გაეროს გენერალურ ასამბლეაზე გამგზავრების წინ ჩანერი ინტერვიუს პათოსი ეთერში გასვლის დღევანდელ გააქარწყლება რუსეთის მმართველი პარტიის ყრილობამ, რომელზეც შედეგად პუტი-ნის პრეზიდენტობას დაუჭირა მხარი, ხოლო პუტი-ნის მას საპარლამენტო სიის პირველი ნომერი და პრემიერ-მინისტრობა შესთავაზა. ყველა, ვინც მათ დაპირისპირებაზე აპირებდა ხელის მოთხოვას და მეტიც, რუსეთის ჩამოშლას“ ნინასწარმეტყველებდა, თითქმის შოკში აღმოჩნდა. ყოველ შემთხვევაში, სააკაშვილის მეგობარ მაკკენის ეს არ დაუშვალა.

ამიტომ არ შეიძლება ერთი კვირის წინ ჩანერი ინტერვიუს „სპეციალური რეპორტაჟი“ დაარქვა და სწორედ იმ დღეს გაუშვა ეთერში, როცა ერთსა და იმავე დროს — მტერი და ბიზნეს-პარტნიორი ქვეყნის მმართველი პარტია ნინასაარჩევნო განაცხადს აკეთებს. დღეს უკვე ცხადია, რომ სააკაშვილს თავისი ტაქტიკის რადიკალურად შეცვლა მოუწევს, მაგრამ მან ხომ ეს ერთი კვირის წინ არ იცოდა!

ნანა ლევდარიანი

ქართულ ოპოზიციას დღეს ყველაზე მეტად ნდობის ღირსი პოლიტიკოსი უნდა იყოს. ამას არც მარჯვენა და არც მარცხენა კაცები უარს არ თქვამენ, მარცხენა კაცები უარს არ თქვამენ, მარცხენა კაცები უარს არ თქვამენ...

ფული და სანახევრობა,

ანუ ქართველთა 310-ე სირსხვილი

კაცისგან, რომელიც ყოველი მორიგი არჩევნების შემდეგ ამომრჩეველს საქონელს ეძახის, წესით, არაფერი უნდა გიკვირდეს. არც იმისგან, რომელიც 2003 წელს ნინო ბურჯანაძეს ეხვეწებოდა, შენ გახდი პრეზიდენტი. არც იმისგან, ვისაც საქართველოს ისტორია მანდატების მოსაპოვებლად დაწერილი კონსპექტი ჰგონია. არც იმისგან, ვისაც ეს „კონსპექტი“ ორ ნაწილად აქვს გაყოფილი და სიტუაციის მიხედვით ხან ქართველთა სიკვდილების „შპს-ს“ და ხან „309 სირსხვილისას“ გააჩნია, რა სჭირდება გარკვეულ პოლიტიკურ მომენტში.

ლევან სანიკიძე რომ ცოცხალი იყოს, მის ჩამოთვლილ 309 სირსხვილს კიდევ არაერთი დამატებოდა და, რაც ყველაზე სამწუხაროა, ამ დამატებებში რამდენიმე მისი საკუთარი შვილის სირსხვილი აღმოჩნდებოდა. იგი ხომ ვერ წარმოიდგენდა, რომ გუბაზი „ქართველთა მარშს“ სწორედ სოხუმის დაცემის დღეს დაგეგმავდა და 18 წლის დაგვიანებით გამოხატავდა პროტესტს! თუმცა მისი პროტესტი შორს სცილდება აფხაზეთის საკითხს; იგი საზღვრის დამარკაცებით დანერგული, უსამართლობასა და ძალადობაზე, უსაფრთხოების საერთაშორისო გარანტიებზეც დარდობს. კაცმა რომ თქვას, არც ეს პრობლემებია ახალი, მაგრამ რა კავშირშია ისინი 27 სექტემბერთან, რთული სათქმელია.

ბოლო წლების საქართველოში ყველა ხალხმრავალი აქცია საბოლოოდ ხელისუფლებასთან სარფიანი ვაჭრობის საგანი რომ ხდებოდა, ეს უკვე დიდმაც იცის და პატარამაც. ყველაზე „დიდმა“ — ამერიკის შეერთებულმა შტატებმა ეს სხვაზე ადრე გაიგო, მაგრამ „ვიკილიქსის“ წყალობით, 3-4 წლის დაგვიანებით ჩვენც, უმცროს კმებ-საც ავგინილეს თვალი. ფორმულაში „გრეინიას, როცა გინდა, მაშინ იყიდი“ პერსონალური მონაცემი ყოველთვის შეგიძლია შეცვალო; მასში დღევანდელი ოპოზიციის უმრავლესობის სახელი რომ ჩანდეს, განსხვავება მხოლოდ ფასში იქნება.

„საქონლად“ ნოდებული ხალხი აქციებზე რომ აღარ გამოდის, ეს არც იმის ბრალია, რომ ეზარება, და არც იმისა, რომ სააკაშვილის რეჟიმს შეეგუა. მას მოუბრუნდა იმ ლიდერებისგან ლანძღვის ატანა, რომლებიც ხმის „20 ლარად“ გაყიდვას ემართლებიან, თვითონ კი იმავე ხელისუფლებისგან გაცილებით მსუბუქად იღებენ. 30 ვერცხლი რაოდენობას არ ნიშნავს, 30 ვერცხლი გამყიდველობის სიმბოლოა.

ყველაზე გასაოცარი კი ის არის, რომ გამოცხადებული „ქართველთა მარშის“ წინ გუბაზი თან ხალხს უხმობს ქუჩაში და თან მის პატრიოტულ გრძნობებს ასე სცემს პატივს: „საქართველოს უნდა ერქვას რესპუბლიკა ჩუნგა-ჩანგა“! სააკაშვილის მომხრეები რომ სიამოვნებით შესხდებიან პალმებზე, ეს არავის გაუკვირდება, მაგრამ ჩვენი სამშობლო მათი ვოლიერის სახელს რატომ უნდა ატარებდეს?! ან ამ სახელწოდების რესპუბლიკის დასაცავად ვინ გამოვა ქუჩაში და ზონდერებს ვინ დააბეჭინებს გვერდებს?!

მეზობელ სახელმწიფოებთან ურთიერთობების განმწვევებას გუბაზი ასე აფასებს: „ეს დაბლადადების პოლიტიკაა კი არა, შანტაჟია, რასაც სააკაშვილი ხშირად მიმართავს. ხან ერთი ქვეყნის სასარგებლოდ განცხადებების კეთება და ხან — მეორის, სხვა არაფერია, თუ არა შანტაჟის მცდელობა. ვეფხვბო, ფულზე „ჩალიჩობა“. ამ ყველაფრის შედეგად კი საქართველო შეიძლება დიდ გაუგებრობაში აღმოჩნდეს. საბოლოოდ ეს განცხადებები ერთ შედეგს მოგვცემს: არც სომხები ენდობიან საქართველოს და არც აზერბაიჯანელები“.

საშუალება. ერთი კაცი რომ ამდენს შეძლებს და მოახერხებს, მთელი პარტია რაღას იზამს? თუ კარგად დააკვირდებით, აღმოაჩენთ, რომ სააკაშვილს ყველა ოპოზიციონერთვის მოსაწონი ერთი თვისება მანც აქვს. ზოგს მისი სიმალე მონონს, ზოგს — პიარ-ოსტატიობა, ზოგსაც — მისი მეუღლე. გუბაზი სანიკიძეს ქუთაისის მერისა და იმერეთის გუბერნატორის ცემა ხიბლავს. რას იზამ, სადაურობა თავისას შერება! „სააკაშვილი გოლო ხანს პირადად გადადის ციხე-სისივეში, ძაღლებს, გავეშვას, კანცხას ერთნაირად ერჩის. იმერეთის გუბერნატორი და ქუთაისის მერი რომ მივაგვამო, ალბათ. ისე, პარტი კი უქნია, ზოგჯერ მომონს კიდეც მივა“.

ზრდილობითა და თავაზიანობით განთქმულ ქუთაისს ეს უხედავობა, კარგა ხანია, შემოეჩვია. ყოფილმა გუბერნატორმა კაკო ბობოხიძემ ჯერ ჟურნალისტის ცემით დაიწყო, პარლამენტში კი სწორედ „ქართული მარშის“ ჩატარების დღეს ყოფილ თანამოაზრესა და თანამებრძოლს — ცხრა მთავრობაგამოვლილ პეტრე მამრამაძეს პირდაპირ ტრიბუნაზე თავში ჩაარტყა, თან სულ ახვარი, ნაგავი, ნაძირალი, პროვოკატორი და სირი“ უძახა. იქნებ კაკო ბობოხიძე მონონს გუბაზს?

27 სექტემბერს „ქართულ მარშზე“ ფორუმის ლიდერები საკუთარ შვილებთან ერთად გამოცხადდნენ. როცა 2003 წელს მამრამაძე რევოლუციონერები ბავშვებით გავიდნენ პარლამენტის წინ, ამით იმის ჩვენება უნდოდათ, რომ „საფრთხის მოუხედავად, თავს სწირავენ“, თუმცა ყველამ კარგად იცოდა, რომ შევარდნამდე მათ არ ესროდა — არც უზაგუშვილი და არც ბავშვიანად. დღეს, სააკაშვილის რეჟიმის პირობებში, აქციაზე ბავშვს რომ გაიყვან, ან ის ბავშვი არ გვეცოდება, ან შენც იცი, რომ ხელისუფლება ხელს გახლებს.

გუბაზის განცხადებით, „ქართული მარში“ ეროვნული ხასიათისაა, რომელიც თავის თავში პოლიტიკურ და სოციალურ თემატიკას აერთიანებს. აქციის მიზანი კი ხალხის მიერ ხელისუფლების პოლიტიკის მიმართ უკმაყოფილების დემონსტრირებაა. „უნდა

დავანახოთ ყველა, რომ საქართველოში ქართველები კიდევ არსებობენ. ეს არის ქართველები საქართველოსთვის“, — დაამატა შარტავამ. კითხვაზე, თუ რატომ არ მონაწილეობს აქციაში უფრო მეტი ადამიანი, მან უპასუხა, რომ ქართველებს ბრძოლა სწყურიათ და გადამწყვეტი ბრძოლისთვის ემზადებიან. რაც შეეხება იმას, თუ რას გულისხმობს გადამწყვეტი ბრძოლა, შარტავა აცხადებს, რომ ეს „ხელისუფლების ქმედებებზე და მოკიდებულ“.

ჯერ კიდევ რევოლუციამდე სახელმწიფო ბიუჯეტის ხარჯზე გამოცემულ სააკაშვილის ნიგნს სწორედ „გადამწყვეტი ბრძოლა საქართველოსთვის“ ჰქვია. „მარშის“ ორგანიზატორთა გამონათქვამებს თუ დანურავთ, თქვენც იგივე გამოგვივით, ოლონდ იმ განსხვავებით, რომ სააკაშვილი საკუთარ ტაქტიკას არასოდეს განსაზღვრავდა იმდროინდელი „ხელისუფლების ქმედებების მიხედვით“. რაც შეეხება „ქართველებს საქართველოსთვის“, კიდევ ერთი ჭკვიანი ოპოზიციური ლიდერის არ იყოს, ქართველები „ხარისხიანებად და უზარისხოებად“ რომ დაყო, არც ეს უნდა იყოს მართებული. აქციაზე ვინც არ გავიდა, ისინი საქართველოსთვის არ იღვნიან? „ჩემი და სხვისი მამაძაღლის“ თემა ისე ვიყოფნა ყველას, რომ ამგვარ გამონათქვამებში მეტი სიფრთხილეა საჭირო.

ქართულ ოპოზიციას დღეს ყველაზე მეტად ნდობის ღირსი პოლიტიკოსი უნდა იყოს. ამას არც მარჯვენა და არც მარცხენა კაცები უარს არ თქვამენ, მარცხენა კაცები უარს არ თქვამენ, მარცხენა კაცები უარს არ თქვამენ... (repeated text)

თავად დახითულიანი P.S. თუმცა არც ეს პიარსვლა არის სააკაშვილის ხელისუფლების გამოვლენა; მარცხის გამარჯვებად გასაღება, ერთი და იმავე ლოზუნგების ხშირი გამოყენება, ადამიანების გამოთავყანება, ათასობით წელია, მმართველი რეჟიმების არსენალს შეადგენს. დევნილი „პური და სანახაობა“, რამაც კარგა ხანს შეინახა რომის იმპერია, თანამედროვე მმართველებმა გააუმჯობესეს. ისინი ოპონენტებს ახლაც ფულს სთავაზობენ, ჩვენ კი — სანახაობას. ოლონდ ეგ არის, ჩვენ „ბისს“ არ ვიძახით, მაგრამ ისინი მაინც გაუთავებლად იმეორებენ ერთსა და იმავე წარმოდგენას!

პოლიტიკა

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

გამორიცხული არაა, მიხეილ სააკაშვილმა ჩათვალოს, რომ მისთვის მოქმედების საუკეთესო ვარიანტი ამ სიტუაციაში პუტინთან კრიჭაში ჩადგომა იქნება, რაც დასავლეთის მხარდაჭერის მოპოვებაში დაეხმარება. დიდი ხანია, კვირა არ გადის ისე, რომ სააკაშვილმა თავი პუტინს არ შეაღაროს, არ შეეცადოს, შეაჯიბროს მას (მეტწილად საკუთარ წარმოსახვაში) ან, მინიმუმ, (ირიზად მაინც) რუსეთის მმართველი არ გამოლანძლოს, თუმცა შესაძლოა, ამჯერად კიდევ უფრო სერიოზულ გამწვავებას უნდა ველოდეთ.

„I'll be back (დავბრუნდები)“, — ტერმინატორის ამ დაპირებამ მალე ეკრანებიდან შეიძლება კიდევ ერთხელ გაიჟღეროს, რადგან ახლახან პოლივედში მის თავგადასავლებზე ახალი ფილმის გადაღების შესახებ შეთანხმებას მიაღწიეს. ტერმინატორის ეს რეპლიკა გასულ კვირას მეტად აქტუალური იყო; პარასკევს რუსეთის მმართველი პარტიის ყრილობაზე დიმიტრი მედვედევმა განაცხადა, რომ 2012 წლის არჩევნებში საკუთარი კანდიდატურის წამოყენებას არ აპირებს და მხარს ვლადიმერ პუტინის გაპრეზიდენტებას დაუჭერს. რუსეთის პრემიერის საპასუხო გამოსვლის მოკლე შინაარსი, პრინციპში, შეიძლება იგივე ფრაზით — „I'll be back“ გადმოვცეთ. პუტინი პრეზიდენტის პოსტზე ბრუნდება; რას მოასწავებს ეს საქართველოსთვის?

КОГДА Я ВЕРНУСЬ...

როსა დავბრუნდები...

პუტინი ბრუნდება. რა ელის საქართველოს?
თუ 4 მარტამდე რაიმე ზე-ბუნებრივი არ მოხდა, რუსეთის მოქალაქეების დიდი უმრავლესობა ამ დღეს პრეზიდენტად ისევ ვლადიმერ პუტინს აირჩევს. ყველა სცენარი, რაც პუტინსა და მედვედევს შორის წამდევს, თუ წარმოსახვითი საარჩევნო ბრძოლის გამართვას უკავშირდებოდა, გასულ პარასკევს წარსულს ჩაბარდა. არადა, ადგილობრივი ექსპერტები ამ თემაზე და „ქართული კარტის“ შესაძლო წინასაარჩევნო გათამაშებაზე ვრცელად მსჯელობდნენ და მრავალსაზრისწოდებულ თვლებს აქეთ-იქით გორგზავდნენ. არა უშავს, მალე ახალი სალაპარაკო გაუჩნდებათ.
ყველაზე მოკლე და პრაგმატული კომენტარები მოსკოვურ ამბებზე, ვაშინგტონსა და ბერლინში გაკეთდა. „ჩვენ «გადატვირთვის» კონსტრუქციულ პროცესს გავაგრძელებთ, მიუხედავად იმისა, თუ ვინ ჩაუდგება რუსეთს სათავეში 2012 წლის მარტში, რადგან ეს რუსეთის ფედერაციისა და აშშ-ის საერთო ინტერესებს პასუხობს,“ — განაცხადა აშშ-ის ეროვნული უსაფრთხოების საბჭოს წარმომადგენელმა ტონი ვიტორმა.

„თანამშრომლობა რუსეთის ნებისმიერ პრეზიდენტთან წარმატებული იქნება, რადგან გერმანიასა და რუსეთს სტრატეგიული პარტნიორობა აკავშირებს,“ — თქვა ანგელა მერკელმა.
მოსწონს ვინმეს პუტინი თუ არა, მსოფლიო საფეხებით რეალისტურად აცნობიერებს იმ ფაქტს, რომ მომავალი 6 ან სულაც 12 წლის განმავლობაში საქმის დაჭერა სწორედ მასთან მოუწევს. თუმცა არის ამ პლანეტაზე ერთადერთი ქვეყანა, რომლის ხელისუფლებაც რუსეთთან ურთიერთობებში, დიდი ხანია, არა პრაგმატიზმით, არამედ ფრიად ბუნდოვანი ფსიქოლოგიური მოტივებით ხელმძღვანელობს. მონოსპექტაკლს სახელწოდებით „მე და პუტინი“ ამ ქვეყნის მოსახლეობას, ავერუკვე რამდენი წელია, ძალი აყურებინებენ.
გამორიცხული არაა, მიხეილ სააკაშვილმა ჩათვალოს, რომ მისთვის მოქმედების საუკეთესო ვარიანტი ამ სიტუაციაში პუტინთან კრიჭაში ჩადგომა იქნება, რაც დასავლეთის მხარდაჭერის მოპოვებაში დაეხმარება. დიდი ხანია, კვირა არ გადის ისე, რომ სააკაშვილმა თავი პუტინს არ შეაღაროს, არ შეეცადოს, შეაჯიბროს მას (მეტწილად

საკუთარ წარმოსახვაში) ან, მინიმუმ, (ირიზად მაინც) რუსეთის მმართველი არ გამოლანძლოს, თუმცა შესაძლოა, ამჯერად კიდევ უფრო სერიოზულ გამწვავებას უნდა ველოდეთ.
აქ, ალბათ, რამდენიმე ბანალური ჭეშმარიტების ჩამოთვლა დაგვჭირდება: პუტინი ხელისუფლების სათავეში, დიდი ალბათობით, 2024 წლამდე დარჩება. საქართველოს მოსაგვარებელი აქვს ტერიტორიული მთლიანობის (და ბევრი სხვა) პრობლემა, რუსეთთან დიალოგის გარეშე კი ეს შეუძლებელია. სააკაშვილს ამ დიალოგის წარმოება არ შეუძლია, სამაგიეროდ შეუძლია რუსეთთან კონფლიქტის კიდევ უფრო გაღრმავება. თუ მომავალ ათწლეულში ხელისუფლების სათავეში თბილისში სააკაშვილი, ხოლო მოსკოვში პუტინი

იქნება, ეს წლები საქართველოსთვის, სავარაუდოდ, უაღრესად მძიმე გამოდგება. იქნებ პრობლემა ისაა, რომ პუტინთან დიალოგის წარმოება შეუძლებელია? თუმცა ჩვენ ვხედავთ, რომ ილჰამ ალიევი ამას წარმატებით ახერხებს. ედუარდ შევარდნაძე, როგორც უნდა შევფასოთ მისი მმართველობა, 2000-2003 წლებში პუტინთან ასეთი ისე ნორმალურად ურთიერთობდა. ცხინვალის კონფლიქტი ამკარად დარეგულირებისკენ მიდიოდა, დადებითი პერსპექტივა აფხაზეთშიც იკვეთებოდა. ცხადია, იყო სერიოზული პრობლემებიც, თუმცა სივრცე კონსტრუქციული დიალოგისთვის წამდებოდა. არსებობდა მოკლედ, პრაქტიკა ცხადყოფს, რომ, თუ პუტინთან (და რუსეთის ნებისმიერ სხვა ხელისუფლებასთან), ურთიერთობაში სიფრთხილით, გონიერებითა და

პრაგმატიზმით ვიხლმძღვენებო, ყველაფერი ნორმალურად იქნება.
შესაძლებელია თუ არა, რომ დიალოგი რუსეთთან სააკაშვილის მმართველობის პერიოდში დაიწყოს? კრემლი ამას კატეგორიულად გამოიტყუბავს, თუმცა საინტერესოა, არსებობს თუ არა თეორიული შანსი? გასულ წელიწადს, ამ მხრივ, ალბათ, შეიძლება „ილუზიების წელი“ ვუწოდოთ, რადგან რაღაც მომენტში გაჩნდა გარკვეული მოლოდინები, რომ „დიდი გადატვირთვიდან“ გამოიმდინარე, რუსეთ-საქართველოს ურთიერთობის „გადატვირთვაც“ მოხდებოდა. მსო-სთან დაკავშირებული მოლაპარაკებების დაწყება, რიგ სხვა კონტაქტები, მინიმუმ, პუბლიკაციები და ა.შ., თითქოსდა იმედების ერთგვარ ილუზორულ ქსოვილს ქმნიდა. რა ტრანსფორმაცია განიცადა ამ პერიოდში სააკაშვილის პოზიციამ? ავილოთ მისი ბოლო გამოსვლა გაეროში და შარშანდელს შევადაროთ. მიუხედავად იმისა, რომ 2010 წლის გამოსვლაში იყო კრემლისთვის ყოვლად მიუღებელი იდეები „ერთიანი კავკასიის“ შესახებ, ის მაინც შედარებით ზომიერი იყო და რიგ სამშვიდობო მოწოდებებს შეიცავდა. წელს კი სააკაშვილის

როგორც ვხედავთ, უთბავლასიან «ИСКАНДЕР»-ი რაკეტისწარმოებელი სისტემა კონია, შესაბამისად, ამ ოპერატიულ-ტაქტიკური სარაკეტო კომპლექსისგან მომავალ სფრთხეს, სავარაუდოდ, საერთოდ ვერ ახმოიარებს.

გაეროს გენერალური ასამბლეის 66-ე სესიაზე საქართველოს პრეზიდენტის, მიხეილ სააკაშვილის გამოსვლა რუსეთის მხრიდან განსაკუთრებულ შეფასებას არ საჭიროებს, რადგან დღევანდელი გამოცხადების მიხედვით განცხადებებისგან თითქმის არ განსხვავდება,“ — განაცხადეს რუსეთის ფედერაციის საგარეო საქმეთა სამინისტროში. „მისი გამოსვლის აუცილებელი ელემენტია, ერთის მხრივ, შეუკავებელი თავის ქება, თავსომხვეული რეკლამა საქართველოში თავისუფლებისა და დემოკრატიის ფანტასტიური წარმატებების შესახებ, მეორეს მხრივ — ანტირუსული ინსინუაციები, რუსეთის დადანაშაულება ყველა მომავალდინებულ ცოდვაში, ოკუპაციიდან დაწყებული, ტერორიზმით დამთავრებული,“ — აცხადებენ რუსეთის საგარეო საქმეთა სამინისტროში.

ბილ გეიტსი კვლავ ყველაზე მდიდარი
ჟურნალ Forbes-ის ინფორმაციით, ბილ გეიტსი ყველაზე მდიდარი ამერიკელია. კომპანია Microsoft-ის თანადამფუძნებლის, 55 წლის გეიტსის ქონება 59 მილიარდ დოლარს შეადგენს, რაც 20 მილიარდით აღემატება 81 წლის უორან ბაფეტის ქონებას. Forbes-ის ინფორმაციით, გეიტსის ქონება ბოლო ერთ წელიწადში 5 მილიარდ დოლარით გაიზარდა, ხოლო ბაფეტმა წელიწადში 6 მილიარდ დოლარზე მეტი დაკარგა.

ინტერვიუ

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაკრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ჯიმი ჯალიაშვილი:

საქართველო უნდა სხოს აფხაზეთისა და სამხრეთ ოსეთის დაყოვიდაობა

სოხუმისა და ხსინვალის მიმართ საქართველოს დაყოვიდაობა იყო და არის იმპერიული!

ბოლო დროს განვითარებული მოვლენების შესახებ „საქართველო და მსოფლიოს“ ესაუბრება პოლიტიკურ მეცნიერებათა დოქტორი, პროფესორი **ჯიმი ჯალიაშვილი**.

— ბატონო ჯიმი, 27 სექტემბერს სოხუმის დაცემიდან თვრამეტი წელი სრულდება. ეს კი, ვფიქრობ, საკმარისი დროა გარკვეული დასკვნების გამოსახატად. თქვენი აზრით, მთელი ამ ხნის განმავლობაში რა გზით ვითარდებოდა ქართულ-აფხაზური ურთიერთობები და, წმინდა დიპლომატიური თვალსაზრისით, რა შეფასება შეიძლება მიეცეს იმ მდგომარეობას, რომელიც ამ ეტაპზე გააჩნია საქართველოს კონფლიქტურ რეგიონებთან დაკავშირებით?

— საკითხის სირთულიდან გამომდინარე, ამ თემაზე დეტალურად რომ ვისაუბროთ, მერწმუნეთ, ერთი საგაზეთო ინტერვიუ ამას ნამდვილად არ ეყოფა, ამიტომ მკითხველს ამ თემაზე ბოლომდე მინდა მოუყუხადო, თუ კი ჩვენი საუბარი ბოლომდე ამომწურავი არ იქნება. უპირველესად, უნდა ითქვას ის, რომ მთელი ეს თვრამეტიწლიანი პერიოდი, დროის საკმაოდ დიდი მონაკვეთი, თავიდან ბოლომდე მუშაობდა საქართველოს საზიანოდ. არადა, ეს არ იყო თვითდინებაზე მიშველებული პროცესი, არამედ ამ ყველაფრის უკან იდგნენ კონკრეტული ადამიანები, რომელთა საბედისწერო შეცდომებმა მიგვიყვანა ამ მდგომარეობამდე.

წინმოთ, რომ ყოველი დღე, ამ პოლიტიკური კურსის პირობებში, საქართველოს მხოლოდ და მხოლოდ ამორებს როგორც აფხაზეთთან, ისე ოსეთთან და ის ხალხთანაც...

— რას იტყვიან რუსეთის ფაქტორზე, რომელსაც საინფორმაციო ხელისუფლება ერთადერთი დაბრკოლებად მიიჩნევს?

— მხოლოდ იმის თქმა შემიძლია, რომ ამაოდ ცდილობს ჩვენი ხელისუფლება, დაპირისპირება რუსეთთან ნარკოტრეფიკის საკითხზე დაიწყო, ვინაიდან დღეს-დღეობით არც დასავლეთია (განსაკუთრებით ევროპა) საქართველოს საკითხით იმდენად დაინტერესებული, რომ ამით რუსეთს რაიმე სერიოზული დიპლომატიური დისკომფორტი შეუქმნას და მითუმეტეს არც საქართველოს ის ქვეყანა, რომელიც, შესაძლოა, დიდ სახელმწიფოებს შორის რეალურად განხეთქილების ვაშლად იქცეს; ასე რომ, რაც უნდა ამტკიცდეს „ნაციონალური მოძრაობის“ პროპაგანდისტულმა მანქანამ, ერთადერთი დაბრკოლება რუსეთთან, რეალურად გვიკარგობს, რაც უნდა ამტკიცდეს „ნაციონალური მოძრაობის“ პროპაგანდისტულმა მანქანამ, ერთადერთი დაბრკოლება რუსეთთან, რეალურად გვიკარგობს, რაც უნდა ამტკიცდეს „ნაციონალური მოძრაობის“ პროპაგანდისტულმა მანქანამ...

ტი და სამხრეთ ოსეთი...
ახლა რაც შეეხება იმას, თუ რას მოგვცემს ეს. მე ღრმად ვარ დარწმუნებული, რომ, თუკი საქართველო დღის წესრიგში დააყენებს აფხაზეთისა და სამხრეთ ოსეთის აღიარების საკითხს, ამით ჩვენსა და ამ რეგიონებს შორის რეალური პოზიტიური ძვრები დაიწყება. **მე უნდა ვთქვათ, არა ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენის პროცესში, ამ ეტაპზე არაა საუბარიც კი ზედმეტად, არამედ პირდაპირი დიალოგის დაწყებაზე, ურთიერთობის დაწყებაზე და, ზოგადად, კონტაქტზე დაპირისპირებაზე უნდა ვსაუბრობო.** რას მოგვცემს ეს? მივიღებ იმის განსაზღვრას მინდევინებ, თუ რა გზით უნდა წარმოებოდეს მომავალი ჩვენი ურთიერთობა და რა პერსპექტივა აქვს საბოლოოდ ამ ყველაფერს, ანუ გავეცნო პასუხი კითხვას, რომელიც დღეს-დღეობითაა განხილვაში — ალდგება თუ არა საქართველოს ტერიტორიული მთლიანობა? ჩემი აზრით, ეს ძალიან ბევრს ნიშნავს, ვინაიდან, ჩვენ თუ ამას განვსაზღვრავთ, როგორც ვითხარით, გვეცოდინება, რას აქვს ამ პროცესში რეალური აზრი და რას — არა! შესაბამისად, ის დაბნეულობაც და რაღაც ბუნდოვანი დამოკიდებულებაც სოხუმისა და ცხინვალის მიმართ, რომელიც დღეს აქვს საქართველოს, აღარ იქნება...
— ეს ყველაფერი გასაგებია, მაგრამ, თუ გავითვალისწინებთ „ვარდოსანთა“ და „საქართველოს პრინციპულობას“, რამდენად რეალურად მიგაჩნიათ, სააკაშვილმა აფხაზეთი და სამხრეთ ოსეთი დაიკავებულ და სამხრეთ ოსეთში დაიკავებულ ალიაგორს? ეს ხომ იმ ყველაფრის უარყოფა იქნება, რასაც ამ ხელისუფლების მესვეურები აქამდე ქადაგებდნენ და რისთვისაც ვაშინებდნენ უხვად დაბუთობდნენ ფინანსურ თუ დიპლომატიურ დივიდენდებს?

— როდესაც ლაპარაკია იმაზე, რომ ძირითადად უნდა შეიცვალოს ჩვენი ქვეყნის საგარეოპოლიტიკური კურსი, რათა დაგვამყაროთ პირდაპირი ურთიერთობები აფხაზეთთან და ოსეთთან, ეს თავისთავად გულისხმობს იმასაც, რომ ჯერ უნდა შეიცვალოს ხელისუფლება; ვინაიდან სააკაშვილისა და მისი გარემოცვის პირობებში, ჯერ ერთი, შეუძლებელია იმ დროის ალიაგორს დაიკავოს აფხაზეთი და ოსეთი და დაიბრუნოს საფრთხი, რომელიც დღეს-დღეობით უფრო რეალური ხდება. **შედეგობაა პირდაპირი, რომ ხელისუფლებას უნდა შეუძლია იმ დროის ალიაგორს დაიკავოს აფხაზეთი და ოსეთი და დაიბრუნოს საფრთხი, რომელიც დღეს-დღეობით უფრო რეალური ხდება.** უნდა შეიცვალოს ხელისუფლება, რომელიც დღეს-დღეობით უფრო რეალური ხდება. **შედეგობაა პირდაპირი, რომ ხელისუფლებას უნდა შეუძლია იმ დროის ალიაგორს დაიკავოს აფხაზეთი და ოსეთი და დაიბრუნოს საფრთხი, რომელიც დღეს-დღეობით უფრო რეალური ხდება.**

— როდესაც ლაპარაკია იმაზე, რომ ძირითადად უნდა შეიცვალოს ჩვენი ქვეყნის საგარეოპოლიტიკური კურსი, რათა დაგვამყაროთ პირდაპირი ურთიერთობები აფხაზეთთან და ოსეთთან, ეს თავისთავად გულისხმობს იმასაც, რომ ჯერ უნდა შეიცვალოს ხელისუფლება; ვინაიდან სააკაშვილისა და მისი გარემოცვის პირობებში, ჯერ ერთი, შეუძლებელია იმ დროის ალიაგორს დაიკავოს აფხაზეთი და ოსეთი და დაიბრუნოს საფრთხი, რომელიც დღეს-დღეობით უფრო რეალური ხდება. **შედეგობაა პირდაპირი, რომ ხელისუფლებას უნდა შეუძლია იმ დროის ალიაგორს დაიკავოს აფხაზეთი და ოსეთი და დაიბრუნოს საფრთხი, რომელიც დღეს-დღეობით უფრო რეალური ხდება.**

«ამოც ხელივინა ჩვენი ხელისუფლება, დაიბრუნებდა რუსეთთან ნარკოტრეფიკის თანამდგომარეობაში ვინც ვინა, ვინა მოსკოვს და დასავლეთს შორის, სოლო ადვინისტრაციულ საზღვარს აფხაზეთთან და ოსეთთან ჩაიხივს ფარდა უწოდოს»

ესაუბრა **ჯაბა შვანია**

პოლიტიკა

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

„საქართველომ რაიმე კონსტრუქციული წინადადება უნდა შეესთავაზოს რომორც აფხაზებს, ასევე ოსებს და კონტაქტები გამომკვანოს რუსეთთან“

«მიუიზმი» საბოლოოდ უნდა დასრულდეს

აკაკი ასათიანი:

არსს გაუფოგბესაგული და არსს გაუარესაგული მიუშა საჭირო არ არის

გაზეთ „საქართველო და მსოფლიოს“ ესაუბრა „საქართველოს ტრადიციონალისტთა კავშირის“ ლიდერი აკაკი ასათიანი.

— ბატონო აკაკი, ჩვენს წინა ნომერში გაკეთდა განცხადებები, რომ საქართველოში არათუ ხელისუფლების, არამედ ოპოზიციის პრობლემა დგას, იგულისხმება ქვეყანაში რეალური ოპოზიციის არარსებობა. თქვენ რას გვეტყობოდა ამასთან დაკავშირებით?

— აბსოლუტურად ვეთანხმები ამ შეფასებას. ოპოზიციის დღეს ერთს გაიძახის, ხვალ საქმით საპირისპიროს ამტკიცებს. ოპოზიციონერობა არ ნიშნავს ხელისუფლებასთან უმნიშვნელო დეტალებზე კამათს ან მხოლოდ იმას, რომ ხელისუფლებაში არ ხარ და მასთან საერთო ენის გამოძახვას არ ცდილობ. ასეთი ოპოზიციის მატარებელია, დიდი ხანია, ჩაიარა. დროა, ქვეყანაში რეალურმა ოპოზიციურმა ძალამ იარსებოს, რომელსაც ძალად იარსებოს, რომელსაც ხელისუფლების ლეგიტიმურად მომორებისთვის. სწორედ ასეთ ძალად ჩამოყალიბებას ვეცდილობთ ჩვენ — ტრადიციონალისტები, „ეროვნული ფორუმი“ და „ქალთა პარტია“.

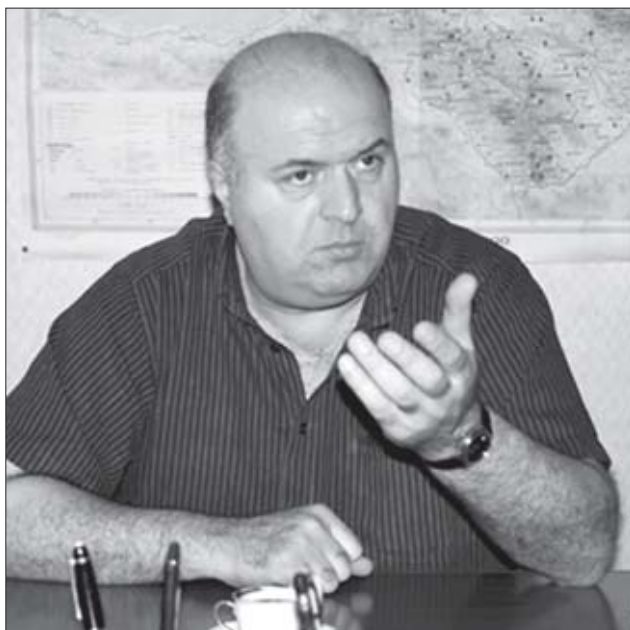
დღესდღეობით ხელისუფლებასთან თანამშრომლობენ „ქრისტიან-დემოკრატები“, „ახალი მემარჯვენეები“ და სხვები. რაც შეეხება რადიკალურ ოპოზიციას, ის ბევრ რამეში მართალია, მაგრამ გამოხატვის ასეთი პირდაპირი მეთოდები გაუმართლებელია ყველა თვალსაზრისით — ტაქტიკური, სტრატეგიული, პროპაგანდისტული თუ ფსიქოლოგიური კუთხით. ქვეყანაში ისედაც სამართლიანობის პრობლემაა და კიდევ უსამართლო გზებით ბრძოლა იქნება ოპოზიციის მხრიდან? ხელისუფლების შეცვლის საუკეთესო გზა მხოლოდ სამართლიანი არჩევნებია.

— ეს მოთხოვნა ნღების წინააღმდეგ არსებობდა. რა გარანტიები არსებობს საიმისოდ, რომ სამართლიანი არჩევნები ამჟამად მაინც ჩატარდება და საზოგადოება ისევ გაბრიყვებული არ დარჩება?

— ნღების წინ ოპოზიციამ მთელი თავისი ძალისხმევა კონსოლიდირება ვერ მოახერხა და შედეგებიც სავალალო მივიღეთ.

საამისოდ ნორმალური საარჩევნო კანონის შემუშავება საჭირო. მე მგონია, რომ საუკეთესო გამოსავალი სწორედ სამართლიან არჩევნებზე კონცენტრირებაა, მაგრამ შემდეგ რა სხვას მიიღებს ყოველივე ეს, არავინ იცის. ჩვენ ჩვენი უნდა გავაკეთოთ. კარგი იქნება, თუ ამაში რადიკალური ფრთაც ჩაერთვება, რომელიც აქამდე ან გაურკვეველ მოთხოვნებს აყენებდა, ან სწორედ არ აყენებდა მოთხოვნებს. მაგალითად, ჩამოვინახოს უნდა გავაკეთოთ, ჩამოვინახოს უნდა გავაკეთოთ, ჩამოვინახოს უნდა გავაკეთოთ...

დღესდღეობით ხელისუფლებასთან თანამშრომლობენ „ქრისტიან-დემოკრატები“, „ახალი მემარჯვენეები“ და სხვები. რაც შეეხება რადიკალურ ოპოზიციას, ის ბევრ რამეში მართალია, მაგრამ გამოხატვის ასეთი პირდაპირი მეთოდები გაუმართლებელია ყველა თვალსაზრისით — ტაქტიკური, სტრატეგიული, პროპაგანდისტული თუ ფსიქოლოგიური კუთხით. ქვეყანაში ისედაც სამართლიანობის პრობლემაა და კიდევ უსამართლო გზებით ბრძოლა იქნება ოპოზიციის მხრიდან? ხელისუფლების შეცვლის საუკეთესო გზა მხოლოდ სამართლიანი არჩევნებია.

ბი, ამ შემთხვევაში უპასუხისმგებლო გამოდის. პოლიტიკოსისთვის ორივე დამლუპველია.

ბატონო ასათიანი, თქვენ სამართლიანი არჩევნების გზას მიიჩნევთ ალტერნატიულად. პარალელურად 27 სექტემბერს საპროტესტო აქცია გაიმართეთ. როგორ გავიგოთ ეს და რა დატვირთვა აქვს ამ აქციას?

— ბატონო ასათიანი, თქვენ სამართლიანი არჩევნების გზას მიიჩნევთ ალტერნატიულად. პარალელურად 27 სექტემბერს საპროტესტო აქცია გაიმართეთ. როგორ გავიგოთ ეს და რა დატვირთვა აქვს ამ აქციას?

— ეს აქცია შეგნებულად დავამთხვეთ სოხუმის დაცემის დღეს და უდიდეს დღესასწაულს — ჯვართამაღლებას, რომლითაც საზოგადოებას

ნი არჩევნების ჩატარებას აიძულებს?

— კონკრეტულ გეგმებს ჯერ არ ვაცხადებთ. ამჯერადაც მუშაობის პროცესში ვართ. ამ ჯერზე ჩვენი პირველი საზრუნავი ისაა, რომ საზოგადოება კვლავ მობილიზებული გავხადოთ. მათი საპროტესტო ტალღა კვლავ ხელისუფლების წინააღმდეგ წარვმართოთ.

— ბატონო ასათიანი, თქვენ სამართლიანი არჩევნების გზას მიიჩნევთ ალტერნატიულად. პარალელურად 27 სექტემბერს საპროტესტო აქცია გაიმართეთ. როგორ გავიგოთ ეს და რა დატვირთვა აქვს ამ აქციას?

— ეს აქცია შეგნებულად დავამთხვეთ სოხუმის დაცემის დღეს და უდიდეს დღესასწაულს — ჯვართამაღლებას, რომლითაც საზოგადოებას

კიდევ ერთხელ შევახსენებთ ის ხალხი, რომელიც სოხუმის დაცემას შეენიერა. აფხაზეთის პრობლემა დღესაც მოუგვარებელია, ხელისუფლება კი ამისთვის არაფერს აკეთებს. ახსოვს კი საზოგადოებას ამ პრობლემის არსებობა საერთოდ? რაღაც ეჭვი მეპარება.

27 სექტემბერს გამართული აქციით მხოლოდ აფხაზეთის პრობლემები კი არ გავაპროტესტეთ, არამედ ხელისუფლების მიერ გადადგმული არასწორი ნაბიჯები საშინაო თუ საგარეო პოლიტიკაში, ასევე სოციალური, ეკონომიკური, სამართლებრივი, კულტურული და ა.შ. მიმართულებით. ამით საზოგადოებასა და ხელისუფლებას შევახსენეთ, რომ ჩვენ არ მოვმკვდარვართ და ისევ ბრძოლას ვაპირებთ, რა თქმა უნდა, — ალტერნატიული გზებით.

— როგორ წარმოგიდგენიათ აფხაზეთის პრობლემის მოგვარება?

— ერთადერთი გზა აფხაზეთთან კომპრომისზე ნასვლაა, — უპირობო მოლაპარაკებების დაწყება. სააკაშვილმა თავისი აზრის უპირობო გამოხატვა უნდა დაიწყოს. უსუსტად მისმა ბაძიანობამ მიგვიყვანა რუსეთთან მოამდევ. აზრსიანი კიდევ რომ გაბრძოლებულიყო, ისევე შეიძლება მივიღოთ. კიდევ კარგი, გოლო პერიოდში დასაბამიდან სააკაშვილი ყური აუწია, რომ ტონი შეეზღვიებინა არამართლმად და ოსებთან, არამედ რუსეთთანაც კი, მაგრამ მას ნდობა იმდენად აქვს დაკარგული, რომ ამ „გარდაქმნით“ სა-

სიკითხოდ უკვე არაფერი შეიცვლება.

საქართველომ რაიმე კონსტრუქციული წინადადება უნდა შეესთავაზოს რომორც აფხაზებს, ასევე ოსებს და კონტაქტები გამოძებნოს რუსეთთან. საერთაშორისო საზოგადოება ამ გადაწყვეტილებას აუცილებლად დაეთანხმება. ამაში ღრმად ვარ დარწმუნებული.

— ისევ ოპოზიციის თემს დავუბრუნდით. როცა ბლოკი „რვიანი“ არსებობდა, ირწმუნებოდით, რომ ის ერთი სუბიექტი იყო, თუმცა სრულიად საპირისპირო აღმოჩნდა. დღეს სახეზეა „ექვსიანი“, რომელიც საზოგადოებისთვის ერთ მთლიან ნაწილთან ასოცირდება, თქვენ კი, მის ერთ სუბიექტად ჩამოყალიბებას ისევ ვერ ახერხებთ. ამ ფონზე როგორ აპირებთ შეჯერებულ მუშაობას საარჩევნო კოდექსზე?

— საზოგადოებას არ ჰგონია, რომ ეს მისი პრობლემაა. საზოგადოება რომ ბევრ რამეში ვერ ერკვევა და რა უნდა, რომ არ იცის, იმიტომაც არის კარგად ჩვენი ქვეყნის საქმე. ჩვენ „ექვსიანის“ ბლოკად ჩამოყალიბების წინააღმდეგ ვართ. ამაზე საუბარი გამოიციხულია. „ექვსიანი“ არის მხოლოდ საარჩევნო კოდექსთან მიმართებაში არსებული გაერთიანება. ჯერ სამართლიანი არჩევნებისთვის მიგვაღწეინა და მერე, ვისაც როგორ უნდა, ისე იყოს — უნდა ცალკე, უნდა ბლოკში. ამას არსებითი მნიშვნელობა არ აქვს.

— არ ფიქრობთ, რომ ოპოზიცია საზოგადოებისგან იმას იღებს, რასაც იმსახურებს?

— მართალია, საზოგადოე-

«ბურჯანაძე ხელისუფლების ნიჟილზე დასხა წყალი, მსხვერპლზე რომ არაფერი ვთქვათ... ბურჯანაძე იყო მეორე რადიკალური ფრთის — ოქრუაშვილის ქებაა. ჩამოვალ, რომ იქნება, რა ჰქონდა გეგმაში ჩამოსვლის შედეგ, საერთოდ რა სურდა, რა მოკვებოდა ყოველივეს?! ეს თემა იღებდა ბუნდოვანი ჩრება»

გაეროს გენსეკსის სანდალური სფოვა

ნიუ იორკში გახსნილი გაეროს გენსეკსის სანდალური სფოვა საკუთარი დამოუკიდებლობის აღიარების მოთხოვნის გარეშე სკანდალური აღმოჩნდა. ირანის პრეზიდენტის, მაჰმუდ ახმადინეჯადის ემოციურმა გამოსვლამ კვლავ განაპირობა აშშ-ისა და ევროკავშირის დელეგაციების დემარში. საქართველოსა და თურქეთის ლიდერებმა კი გაეროს ტრიბუნა რუსეთსა და ისრაელზე მრისხანე თავდასხმებისთვის გამოყენეს.

გაეროს დაფინანსების შეწყვეტით ეპიკრიზი

აშშ-ის რესპუბლიკელმა სენატორმა ორინ ჰეტიმმა სენატში წარადგინა კანონპროექტი, რომლის თანახმადაც, თუ გაერო პალესტინის დამოუკიდებლობას აღიარებს, აშშ მას დაფინანსებას შეუწყვეტს. ჰეტიმის თქმით, პალესტინის ავტონომიის სტატუსის განსაზღვრა ისრაელის უსაფრთხოებას დარტყმას მიადევნებს, ეს კი აშშ-ის ინტერესებს ეწინააღმდეგება. კანონპროექტის თანახმად, ამერიკულ კომპანიებსა და ორგანიზაციებს გაეროს დაფინანსება უნდა აეკრძალოს. პრეზიდენტი ბარაკ ობამა, რესპუბლიკელები და დემოკრატები, ამ კანონპროექტის წარმატებას ეჭვის თვლით უყურებენ.

ახსია

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ადვოკატმა ტარიელ მურმანიშვილმა პროცესი მოიგო, რის შემდეგაც სოლიდური ჰონორარი ეპოქურად მოხდა ისე, რომ უღირსად მოიძცა მისი დაცვის ძველ მყოფი, პროკურატურასთან საერთო ენა გამოკვანა და ეს კაცი დააჭირნა.

აქციას წინ უსწრებდა 16 სექტემბერს ადვოკატთა უფლებების დაცვის კომისიის საგანგებო სხდომა, რომელზეც ადვოკატ ტარიელ მურმანიშვილის უკანონო დაპატიმრებასთან დაკავშირებული საკითხი განიხილეს. მურმანიშვილს პროფესიული მოვალეობის სრულყოფილად შესრულებისთვის, ანუ მოგებული საქმისთვის დევნიან.

ზაზა ხატი-აშვილი, აქციის ერთ-ერთი ორგანიზატორი, ადვოკატთა ასოციაციის პრეზიდენტი:

— ადვოკატთა კორპუსის დევნა უპრეცედენტო მასშტაბებს იღებს. მიუხედავად საერთაშორისო ორგანიზაციების მხარდაჭერისა, გრძელდება ადვოკატთა ტერორი, ირღვევა როგორც ადვოკატების, ისე მათი დაცვის ქვეშ მყოფი მოქალაქეების უფლებები. ვითხოვთ, სააკაშვილის რეჟიმმა დემოკრატიული სასამართლო მოგვცეს, რომელიც პოლიტიკური რეპრესიისგან სრულიად თავისუფალი იქნება. ასეთ სასამართლოში ადვოკატებს საშუალება გვქონება, როგორც საკუთარი თავი, ისე ჩვენი დაცვის ქვეშ მყოფები დავიცვათ. იმ ქვეყანაში, სადაც ადვოკატი საკუთარ თავს ვერ იცავს, რა ქვეყანაზე და დემოკრატიაზეა საუბარი. ადვოკატის თავისუფალი პროფესია, ფაქტობრივად, სააკაშვილის რეჟიმმა გაანადგურა. ნებისმიერი ადვოკატი, რომელიც საჯაროდ იცავს ადამიანის უფლებებს, სააკაშვილის ხელისუფლების მიერ იქნება დევნილი.

ბოლო შვიდ წელიწადში გამატიყუნებელი განაჩენით 122 ადვოკატი მოხვდა ციხეში. არ ვამბობ, რომ ყველა მართალი იყო კანონის წინაშე, მაგრამ, დღევანდელი ხელისუფლება ადვოკატების მიმართ რომ განსაკუთრებული სიმკაცრით გამოიჩინებდა, ეს ვიცი. საბჭოთა კავშირის დროსაც არ ახსოვთ ასეთი ფაქტი. მთელი 73 წლის განმავლობაში, რაც საქართველო იმპერიის შემადგენლობაში შედიოდა, დაახლოებით 80-მდე ადვოკატია გასამართლებული. "დემოკრატიის შუქურად" წოდებულმა სააკაშვილმა კი შვიდ წელში 122 ადვოკატი დაიჭირა. თვითონ ფაქტი თითქმის იმაზე, რომ ეს რეჟიმი

«ადვოკატის პროფესია სააკაშვილმა, ფაქტობრივად, გაანადგურა»

სააკაშვილმა ადვოკატთა ასოციაცია უზენაესი სასამართლოს შენობასთან ადვოკატთა კორპუსის ინსტიტუციონალური დავის შესახებ აქციის დაწყების მიზნით გამოიწვია, რამაც ადვოკატთა უფლებების დაცვის საკითხი საერთაშორისო დონაზე დააჩქარა.

არის ბევრად ბინძური, უღმობელი და სასტიკი, ვიდრე საბჭოთა სახელმწიფო იყო.

— დაახლოებით რამდენი ადვოკატი შეიკრიბა გუშინ?

— 200-მდე ადვოკატი ვიყავით და, ჩემი აზრით, ეს პატარა ქვეყნისთვის საკმაოდ მნიშვნელოვანი რიცხვია. ამერიკაში ვერ იპოვი 200 ადვოკატს, რომელიც ქუჩაში დადგება საკუთარი უფლებების დაცვაზე. ეს რიცხვი კიდევ გაიზარდება. ყველა ადვოკატი მიხვდება, რომ ადვოკატის თავისუფლება ყველაზე დიდი უფლებაა.

— თქვენი აზრით, გუშინ აქციაზე ყველა ადვოკატი იყო, ვისაც სურვილი ჰქონდა, თუ საზოგადოებას მაინც აქვს საჯაროდ საკუთარი პოზიციის დაფიქსირების შიში?

— სააკაშვილის რეჟიმი სწორედ იმითაა ბინძური, რომ ცდილობს, საზოგადოება დააშინოს და თავის ჭკუაზე ატაროს. ადვოკატთა კორპუსთან სწორედ იმიტომ ვმუშაობთ, რომ უფრო მეტი ადამიანი გამოვიდეს, აღარ ეშინოდეთ საკუთარი აზრის დაფიქსირების.

ტად ვიცი, რომ რამდენიმე ათეული ადვოკატი ამ ხელისუფლების მხრიდან პოლიტიკური და პირადი მოტივებითაა დაპატიმრებული. არის ფაქტები ადვოკატების მიმართ შეურაცხყოფის, ზენოლის, შანტაჟის და ა.შ. შეუძლებელია, ქვეყანაში ადამიანის უფლებების დაცვაზე საუბარი იმ ვითარებაში, როდესაც ადვოკატები თავს დაუცველად გრძნობენ. საქმიანობის გაბედულად და დამოუკიდებლად განხორციელების პირობები არ არსებობს. ადვოკატს კანონმდებლობით აღარ აქვს საშუალება, კლიენტის დაცვისათვის ყველა საჭირო ინფორმაცია მოიპოვოს. ადვოკატის მიერ სასამართლოზე წარდგენილ 10 უტყუარ მტკიცებულებას პროკურატურა ხშირად მხოლოდ ერთ, საკმაოდ საეჭვო მტკიცებულებას უპირისპირებს, მოსამართლისთვის კი ის უფრო მისაღებია, რადგან პროკურორი ამბობს.

— რამდენად ირღვევა პირადი თქვენი უფლებები და თქვენს პრაქტიკაში რამდენად ხშირია ასეთი ფაქტები?

— ახალი საკანონმდებლო ბაზა, რა თქმა უნდა, მეც შემეხდა, ბრიუსელშიც ვაპირებთ. ზუსტი დრო ჯერჯერობით დადგენილი არაა, თუმცა უახლოეს დღეებში გახდება საზოგადოებისთვის ცნობილი. ყველა უნდა იცოდეს, რომ სააკაშვილის რეჟიმი მართლ საქართველოსთვის კი არა, მთელი დემოკრატიული საზოგადოებისთვისაა საშიში.

გალა ნიკოლაიშვილი, ადვოკატი:

— ბოლო დროს ადვოკატებს, ყოველგვარი კანონიერი საფუძვლის გარეშე, ხელოვნურად შექმნილი საბაბით და მოტივით აპატიმრებენ. აქციაც სწორედ ამის საწინააღმდეგოდ იყო მიმართული. გვიჩვენებს, რომ ადვოკატებმა, რომლებიც უსამართლობის მსხვერპლნი არიან და მათი რიცხვი უფრო და უფრო იზრდება, ჩვენი მხარდაჭერა იგრძნოს. ზუს-

სიკვდილით დასჯა — 20 წლის შედეგ

აშშ-ში პოლიციის მკვლელობისთვის 1991 წელს გასამართლებული ტროი დევისი სიკვდილით დასაჯეს. განაჩენის სისრულეში მოყვანამდე ქვეყნის უმაღლესმა სასამართლომ არ დააკამათა დევისის ადვოკატის თხოვნა მისი დაცვის ქვეშ მყოფის შეწყალების შესახებ. ქვეყნის უმაღლესი სასამართლო იყო ბოლო ინსტანცია, რომელსაც განაჩენის შეცვლა შეეძლო. 42 წლის დევისის სასიკვდილო ინექცია გაუკეთეს. სიკვდილისთვის დაცვისთვის სპეციალურად შედგენილ წერილს თითქმის მილიონმა ადამიანმა მოაწერა ხელი, მაგრამ ამან განაჩენზე ვერ იმოქმედა.

არქივისიკოპოსი ოზამას დაეხმარა

აშშ-ში კათოლიკე სასულიერო პირებმა პრეზიდენტ ბარაკ ოზამას ქორნიჩის ინსტიტუტის მხარდაჭერისკენ მოუწოდეს, რათა ეკლესიასა და სახელმწიფოს შორის კონფლიქტი არ მოხდეს. სასულიერო პირებს ნიუ იორკის შტატის არქივისიკოპოსი ტიმოთი დოლანი ხელმძღვანელობს. კათოლიკე ეპისკოპოსები ქორნიჩის დაცვის 1996 წლის აქტის მიმართ სახელმწიფოს დამოკიდებულებას აპროტესტებენ. აქტი აშშ-ის პრეზიდენტმა თებერვალში არაკონსტიტუციურად ცნო და ფედერალურ სასამართლოებს ამ კანონის დაცვის შეწყვეტა მოსთხოვა. კანონს ერთსქესიანთა ქორნიჩის მხარდაჭერები ასაჩივრებდნენ.

ქლივს, ქლივს ამოდის
მთვარი სამოთხის,
ტყვია მიზანში მოსახვედრია.
თავისუფლება ისე არ მოდის,
თავისუფლება ღომთა ხვედრია.

ინტერვიუ

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ჯანსუღ ჩარკვიანი 80 წლის გახდა!

წარმოუდგენელი!
ოცდაათი წლისას ახალგაზრდა პოეტად მოიხსენიებდნენ, ორმოცისასაც...

ახლაც ახალგაზრდაა, რადგან დულს და ბობოქროს, იბრძვის და იქმს ახალგაზრდული შემართებითა და მონდობებით. ამიტომაცაა ძნელად დასაჯერებელი, ამ ხნისა რომ მოიყარა პოეტი.

პირველი ლექსი 1947 წელს გამოაქვეყნა და აქედან იწყება მისი პოეტური საუკუნე. იმ დროს, როცა ქართულ სიტყვა-კაზმულობას ბუმბერაზი პოეტების ბრწყინვალეობა ანათებდა — გალაკტიონის, გოგლასი, განსაკუთრებული ნიჭი უნდა

გქონოდა, სიტყვის გამორჩეული ძალა და სიკისკასე, მათ გვერდით ყოფნის უფლება რომ მოგეპოვებინა.

ჯანსუღ ჩარკვიანიმა ეს შეძლო! ამის დასტურია მისი საყოველთაო აღიარება, თუნდაც ის უამრავი ჯილდო და პრემია, რომელთა გვირგვინი — შოთა რუსთაველის სახელობისა, დამსახურებულად აქვს მიანიჭებული.

ყველა ეპითეტი შეიძლება მიესადაგოს ჯანსუღ ჩარკვიანს — დიდი პოეტი, გამორჩეული და ა.შ., მაგრამ, ეგებ, სახალხოობა შეეფერება ყველაზე მეტად. ის — „დამკვიდრებული ტიტულიც“ — შემოქმედის უპირველესი ნიშანი და ისიც, რაც მისი ცხოვრების წესია.

იგი ხალხთან, ადამიანებთან არის ყოველთვის, იზიარებს მათ ჭირსა და ლხინს, ეხმარება მათი სულის მოძრაობასაც და თავზუსაყრელი პრობლემების გადაჭრის დროსაც მხარში უდგას პოეტური სიტყვით და მამულიშვილური საქმით.

მოღვაწეა. 80 წელიწადი აღიარების ტახტზე მორჩებით ჯდომისა და მილოცვების მიღების საიუბილეო თარიღია. მაგრამ ჯანსუღ ჩარკვიანი აჯერ, გუშინ „ქართველთა მარშის“ მონაწილეთა შორის იყო, რომელიც სოხუმის დაცემის მე-18 წელს გაიმართა საქართველოს დედაქალაქში. სოხუმიდან ბატონი ჯანსუღი

მხოლოდ მაშინ გამოვიდა, როცა ქალაქს ცეცხლი ეკიდა და „გრადის“ რაკეტები სიკვდილს თესავდა შემოდგომის იმ დღეს უკვე სანახევროდ დანგრეულ „შავი ზღვის მარგალიტის“ ქუჩებში. „საქართველო და მსოფლიოს“ რედაქცია გულმხურვალედ გილოცავთ, ბატონო ჯანსუღ, დაბადების დღეს და, როგორც არაერთხელ გითქვამთ, თქვენი 100 წლის იუბილეზეც ერთი მაგრად გვექიფოს!

არამაზ სანუბლიძე
P.S. პოეტზე ყველაზე უკეთ მისი ლექსები ლაპარაკობენ. გთავაზობთ ჯანსუღ ჩარკვიანის შემოქმედების რამდენიმე გამოჩეულ ნიმუშს.

ბეთანია

„ბეთანია — სახლი სათნოებისა და სახლი მორჩილებისა და სახლი დიდებისა“.

საბა

შენ არ გინახავს ჩემი ხელები, ჩემი თვალები და ჩემი მხრები, — გადარეული თეთრი ცხენებით და შორეული ზარების ხმებით. შენ არ გინახავს ჩემი ნისლები, მთიდან ქორების ფრთით მოტანილი, თეთრი ქარებით როგორ ივსება დღეები ლურჯი, ქრისტეს ტანივით. შენ არ გინახავს ფრესკის სიშორე, ფერი ფასკუნჯის, ფერი ქედნების, მირონის სურნელს როგორ იშრობენ ჩემი სხეულის ძველი კედლები. შენ არ გინახავს, მოდი და მნახე, რომ ეს ტაძარი ჩემი ტანია... სათნოებისა ვარ შენი სახლი, მორჩილებისა ვარ შენი სახლი, შენი სხეულის ვარ ბეთანია!..

საეპოგლოსათვის

მაგრად დაჰკარი, მაგრად დაჰკარი, დადგეს ყიფინის, კორიანტელი, რომ საქართველოს რწმენის აკვანი კვლავ იდგეს ტურფა და სანატრელი. მაგრად დაჰკარი, მაგრად დაჰკარი, მტერს ავი თვალი დაენისლება, ვინც ჩვენ ერთმანეთს უცებ გაგყვარა, სატრფოსთან შეყრას არ ეღირსება. თუ გამარჯვება არის მიზანი, დაბადებულნი არ ვართ ლაჩრებად, მამულისათვის, მამულისათვის, მამულისათვის, ძმებო, სიკვდილი ან გამარჯვება! როგორ დაცხრება, როგორ დაცხრება დაუცხრომელი ხალხის ბუნება, თავისუფლება და ალტაცება, დაუცხრომლობით აღისრულდება. ძლივს, ძლივს ამოდის მთვარი სამოთხის, ტყვია მიზანში მოსახვედრია. თავისუფლება ისე არ მოდის, თავისუფლება ღომთა ხვედრია.

ლაგაზი სიკვდილი

როცა დაიწყებს წყარო საუბარს, მზეს რომ მისწვდება ირმის ბლავილი,

შემოასკდება როცა ალუბალს მუხლზე კაბა და გულზე ყვავილი. როცა კვირტები აფეთქდებიან, მთებს გადიდრენენ ფრთების ტკაცუნით, როცა ირმები დაფეთდებიან, მზეს შეხედავენ, რქებში ჩანურვილს. როცა მერცხალი ზეცას შეუტევეს, როცა მინაზე მზე და დარი დგას, ირემი აპრილს კარებს შეუმტერვეს და ატმის რტოებს რქებად დაიდგამს. როცა მზე მინდვრებს კალთებს დაუცლის საგვირილოდ და საენძელოდა, ირემი ირემს ბალახს გაუნვდის და რქას მიურტყამს სადღეგრძელოდა. როცა ძეწნები ატირდებიან და აკოცებენ ვაზებს ხარდნები, შევხედავ ზეცას ნატვრისთვლებიანს, ავტირდები და ავხარხარდები. მოიგონებენ წარსულს მკვიდრები, აბუბუნდება ქვეყნად ყველა მთა, გავდიადდები, გავსულდიდდები და ავენთები მამულს კელაპტრად. დავდგები ცერზე, როგორც ავაზა, ერთს გადავხედავ დღეებს გაფრენილს, მერე მოვკვდები ისე ლამაზად, ვით დაიბადა ეს ყველაფერი.

თოვლი

თოვლი მოსულა, თოვლი მოსულა, ქათქათა, შენი თეთრი მკერდით... მე, უსასრულო სივრცის მოსურნე — ვარ მაღალ მთებში გამოკეტილი. და მაღალდებიან მთები ზეცამდე და მზისკენ იწევეს სვეტი სიცივის, გარეთ სიჩუმე დგას უეცარი და თოვლზე ხტუნავს შენი სიცილი. მშვიდობით, ჩემო ლურჯო სიზმარო, ნახვამდის, ჩემო თეთრო გვირილავ, მთელი სიცოცხლე უნდა ვინვალო, რომ მოგანვინო მთიდან ყვირილი. თოვლი მოსულა, თოვლი მოსულა, ქათქათა, შენი თეთრი მკერდით... მე, უსასრულო სივრცის მოსურნე — ვარ მაღალ მთებში გამოკეტილი.

მთავარი გიჟი გაეული არის

ვერ დავიჯერებ, რომ ჩვენს მწვერვალებს ჩვენს შორის ვინმემ გადაუფერინა, ვერ დავიჯერებ, იყოს მძლევარი, იყოს მძლევარი, გარდა უფლისა. ახლა ვინ არის ასე მცთომარე, ასე მცოდველი და მჩემბელი.

მოდის თამარის სავსე მთოვარე, მე უნდა მისი დავრჩე მსლებელი. ვერ დავიჯერებ, რომ შენს მთანმინდას არ ჰქონდეს მაინც კაცის ნაკვლევი... მაშ, რაც წყვილია უცებ გაბრწყინდა, სწორედ ის არის შენი სამკელი. სწორედ ის არის შენი ნალხენი და თუ მძლევარი ფეხდაფეხ მოგდევს, იქ უნდა ჰპოვო შენი სახელი, ბოლოს და ბოლოს იქ უნდა მოკვდე. და თუ გიმტყუნებს თვალი ტიალი, და თუ გიმტყუნებს მთვარე თამარის, მთავარი მაინც მამული არის, განსაცვიფრებლად არის მთავარი.

მოვიდნენ ბკოლით ნოღაულისი

მოვიდნენ ბრძოლით ნოდებულნი ლამაზ, თამარად, ხოლო დალილინი გზას გაუდგენენ ლაშა, თამარი... ვაშა მზეს! აღმო აღმომავალს, მაგრამ ჩამავალს — ვერ შეედრება ჩამავალ მზეს აღმომავალი...

იჩიროლა

ფაშისმთან ომის დროს პოლონეთში დაღუპულ 15 წლის ირინე სხირტლადეს

მართლა მჯილისხელა თუ ხარ, შენი მჯილის ჭირიმე, რად არ წუხხარ, რად არ წუხხარ, რად არ წუხხარ ირინეს.

მინა დასწვეს იმის ცოდვით, ზეცა გაახირიმეს, ვინ იცნობდით, ვინ იცნობდით, ვინ იცნობდით ირინეს.

გამოცხვება კვერი ობლის, გაუყურებს ტკივილებს, ოლონდაც თქვით, ვინ იცნობდით, ვინ იცნობდით ირინეს.

მხოლოდ ცეცხლში, მხოლოდ ცეცხლში, ცეცხლში გამოიცადა, პოლონეთში, პოლონეთშიც საქართველოს იცავდა.

აჯანყდა და მტერი ხოცა, ბინად ჰქონდა სანგარი, საქართველოვ, შენ ვინ მოგცა შვილი დასაკარგავი...

პოვონსკაში თეთრი გორა მოუჩითავო გვირილებს, ირინოლა, ირინოლა, ირინოლა, ირინე.

აჯანყდა და მტერი ხოცა, ბინად ჰქონდა სანგარი, საქართველოვ, შენ ვინ მოგცა, შვილი დასაკარგავი...

შუიჩი და გაქარაჩი

არა გქონია გულში არც დარდი, დარდი თუ იყო, აღარც იცოდი, ოქრო და ვერცხლი თავზე გადაგდის, ქრისტე არა გნამს, დახვალ ბზის ტოტით.

რომ დაგიჩოქო, სამ გროშს ვერ მომცემ, მე კი განვდილი ხელი გამიხმა, დგახარ წარმართთა სამლოცველოში, ისე კი ვითომ ქრისტიანი ხარ.

დადიხარ მარად სიამოვნებით საკუთარ თავის შესანირველით, მე კი ხელთა მაქვს სია გონების, რომელ სიაშიც შენ ხარ პირველი.

საკუთარ სისხლის არ ხარ დამღვრელი, მოძმისთვის გული არ გედალება, გასკდა გული და გასკდა ნალველი, იძახე ახლა რა მენადვლება!

განუოკაბა

შენ ნუ გგონია, რამეს ვდარდობ, რამეს მივტირი, ნურც იმას ფიქრობ, უზენაესს რამეს შევუთქვამ, — მე მიჭირს შენთან განშორება, თორემ სიკვდილი, სიკვდილი რაა — სულის გაყრა ცოდვილ სხეულთან.

პათის პირობით

მწყურვალისათვის მიმატანინე წყალი, მევალისათვის მიმატანინე ვალი, გზაბნეულისთვის მასწავლებლინე გზები, შეუნამლავი შემანამვლინე ზვრები, მომაძებნინე სხვაგან დამარხული ძმები, ამ ჩემს მამულში დამამარხვინე ძვლები, მათქმევინე: ქვეყნად სიცოცხლე ღირდა, მერე წამოვალ, წამოვალ, საცა გინდა!

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

რკინიგზაზე მიმდინარე მოვლენები მიმართულია არა ადამიანის უფლებების დაცვისა და დარგის აღორძინებისკენ, არამედ ისინი შეგნებულად ემსახურება რკინიგზალთა დისკრიმინაციას, დარგის გაპარტახებასა და გააპოტრებას, ცოდნისა და გამოცდილების განდევნას, მომავალში მისი თავისუფლად და იაფად გაყიდვის მიზნით. ეს არის ძირითადი მიზეზი იმისა, რომ 30 ათასზე მეტი რკინიგზაელის ოჯახი, ანუ ძველნი მოსახლეობის 100 ათასზე მეტი ადამიანი სიღუბეში ცხოვრობს.

სახეზე რკინიგზალთა დისკრიმინაცია

ეზას დეტალური ინფორმაცია არ შექონია. Parqfil Investment-ი აღმოჩნდა ოფშორში დარეგისტრირებული ახალი კომპანია, რომელსაც ვებგვერდიც კი არ შექონდა. ტენდერის პირობები და მასში მონაწილე კომპანიის ვინაობა დღემდე საიდუმლოდ რჩება. საქართველოს ხელისუფლება ირწმუნება, რომ Parqfil Investment-მა საქართველოს რკინიგზის ინფრასტრუქტურის განვითარების ყველაზე საუკეთესო პირობები წარმოადგინა, მაგრამ მასთან გარიგება ორივე თვეში ჩაიშალა. ეკონომიკური განვითარების მინისტრის განცხადებით, მხარეები ხელშეკრულების პირობებსა და რიგ დეტალებზე ვერ შეთანხმდნენ, თუმცა საზოგადოებაში აღნიშნულთან დაკავშირებით სხვა ინფორმაცია არსებობს; კერძოდ, მაშინ ამის განხორციელებას გარკვეულწილად ხელი შეუშალა ბატონი ირაკლი ოქრუაშვილის განცხადებამ, რომელმაც ის გარიგება ქვეყნის პრეზიდენტის ოჯახის ინტერესებთან დააკავშირა (რასაც შემდგომში ფართომასშტაბიანი მიტინგები მოჰყვა).

რეზული ღონისძიებების შედეგად დაპირებული უკეთესობის ნაცვლად კატასტროფის მდგომარეობაში აღმოჩნდა. კერძოდ, მთლიანად ამორტიზებული მოძარავე რკინიგზაელების, ლინდანი ავარიული, დარღვეული მონაწილეების მოვლა-შენახვის ნორმატი და ა.შ. აღნიშნული გამო რკინიგზის გიგანტური მშენებლობა განიცდიდა რეზულტის, დაუცველი მატარებელთა უსაფრთხო მოძრაობა, მუშაობაში ხშირად შეფერხება და წინააღმდეგობა.

«რკინიგზის გიგანტური მშენებლობა განიცდიდა რეზულტის, დაუცველი მატარებელთა უსაფრთხო მოძრაობა, მუშაობაში ხშირად შეფერხება და წინააღმდეგობა, მოსახლეობის გასაღწევად მოქარაობის გრაფიკული სიჩქარე კვლავ 60 კმ/სთ-ია»

დარგის არაკომპეტენტური მართვის შედეგად, მაგ., ტვირთბრუნვის 30-40%-ით მატების პირობებში (16 მლნ-23 მლნ ტონა) ფინანსური შემოსავლების საერთო რაოდენობა, ნაცვლად პროპორციული ზრდისა, კვლავ 2003 წლის დონეზე, საშუალოდ წელიწადში დაახლოებით 250 მილიონი ლარია, რაც დარგის საერთო შემოსავლების შემცირებაზე მეტყველებს. მიხედვითი ანგარიშები გვიჩვენებს, რომ ფინანსური დანაკარგების საერთო რაოდენობა საშუალოდ წელიწადში 300-400 მილიონი ლარს ფარგლებში მერყეობს, რაც საგრძობად აღემატება ფაქტობრივ შემოსავლებს. ეს ნიშნავს, რომ რკინიგზაზე არსებული კორუფცია 70%-ს აჭარბებს.

ყოველივე ამის შემდეგ მთავრობამ „საქართველოს რკინიგზაზე“ ინტერესებს გამოხატვის შესახებ ახალი განაცხადი გააკეთა, რასაც 2008 მოხმარებები მოჰყვა (2008 წელს „საქართველოს რკინიგზის“ განვითარების შესახებ საკუთარი ხედვები წარმოადგინეს ამერიკულმა „სტრატეგიკული პოლიტიკა“ და „ისთ ქეფითალმა“, შეიცარიულმა „ქეფითალ ინვესტიმენტ გრუფმა“, ყაზახურმა „სილქ როუდ გრუფმა“ და რუსულმა „ცენტრ ინვესტიმენტ პარტნერსმა“). მას შემდეგ საქართველოს მთავრობა რკინიგზის გასახვის რამდენიმე განსხვავებულ მოდელზე აღაპარაკდა, რაც დღესაც გრძელდება. მაშასადამე, საქართველოს ხელისუფლებას სურს რკინიგზის გაყიდვა, ამიტომ ლოგიკურია, დაესვათ კითხვა, თუ რატომ სურს ქვეყნის შენების დაპირებით მოსულ ხელისუფლებას ქვეყნის შენებისთვის უმნიშვნელოვანესი რკინიგზის გაყიდვა, მითუმეტეს, თუ უკვე ცნობილია, რომ მსგავსი ექსპერიმენტები დადებით შედეგებს არ იძლევა. ეს იმას ხომ არ ნიშნავს, რომ სახელმწიფო საკითხები იგნორირებულია და ქვეყნის მართვაში ჭარბობს კერძო, სუბიექტური მოსაზრებები. ასეთი მოქმედებები პირდაპირ მიუთითებენ ფარისებრობაზე, რაც ნინსვლას შეუძლებელს ხდის. ყოველ შემთხვევაში, ამის თვალსაჩინოებას წარმოადგენს საქართველოს რკინიგზა, რომელიც ბოლო წლების განმავლობაში გატა-

რკინიგზალთა ასოციაციის 8 შეკითხვა საქართველოს ხელისუფლებას

- №1 — რამ გამოიწვია რკინიგზაზე ეფექტურობის შემცირება (30-40%-ით) მაშინ, როცა „ნაციონალური მოძრაობის“ ლიდერები ქვეყნის ამენებში წარმატებების მიღწევას სამართლიანად ფიქრობდნენ ეკონომიკური ეფექტურობის ამაღლებით?
- №2 — ხელისუფლების განცხადებები, ქვეყანაში კორუფციის აღმოფხვრასთან დაკავშირებით შეეხება თუ არა რკინიგზას მაშინ, როცა აქ ტვირთბრუნვა დაახლოებით 30-40%-ით (6-7 მლნ ტონა) მოიმატა, ხოლო შემოსავლების რაოდენობა არ გაიზარდა?
- №3 — მაშინ, როცა მსოფლიოში ურთულესი სპეციფიკის მრავალდარგოვან სარკინიგზო სისტემას მცოდნე, გამოცდილი, პროფესიონალები მართავენ, საქართველოს რკინიგზაში რატომ არ ხდება პროფესიონალების სათანადო გამოყენება და, საერთოდ, აღნიშნული დარგის მმართველობის სათავეში რატომ არიან არაკომპეტენტური და გამოუცდელი პიროვნებები?
- №4 — მაშინ, როცა მონივრულ ქვეყნებში წარმატებებს თავისუფალი განვითარებითა და ცოდნა-გამოცდილების მეშვეობით აღწევენ, საქართველოს რკინიგზიდან განდევნილია ცოდნა-გამოცდილება (ბოლო წლების განმავლობაში საქართველოს რკინიგზიდან განუკითხავად ათასობით კომპეტენტური სპეციალისტი და პროფესიონალი გაათავისუფლეს), რამაც სისტემაში, თავისუფალი განვითარების ნაცვლად, შიშის სინდრომი დაწერა. რამ გამოიწვია ეს?
- №5 — რატომ ირღვევა საქართველოს კონსტიტუცია (მუხლები 7, 17, 19, 24, 44) და შრომის კოდექსი (ძირითადად, — მე-2 მუხლი) ადამიანის უფლებების დაცვის საკითხებში და ჩვენი ქვეყანა თუ შედგა, აღნიშნულთან დაკავშირებით რატომ არ დგება რკინიგზის ხელმძღვანელობის პასუხისმგებლობის საკითხი?
- №6 — რატომ არღვევს სასამართლო საქართველოს კონსტიტუციის ადამიანის უფლებებისა და თავისუფლებების დაცვის საკითხებში და ასეთ შემთხვევებში რატომ არ დგება მსამართლეების პასუხისმგებლობის საკითხი (მაგ. ვალერიან მაყიშვილის საქმესთან დაკავშირებით მოსამართლეების: ი. ადენიშვილის, ქ. კუჭავას, მ. სულხანიშვილის)?
- №7 — ქვეყანაში პასუხისმგებლობის როგორ ფორმა არსებობს და კონკრეტულად ვინ აგებს პასუხს რკინიგზის კატასტროფულ მდგომარეობაში ჩაყენებისთვის და რკინიგზელთა საყოფაცხოვრებო პირობების გაუარესებასთან დაკავშირებით; იმის გათვალისწინებით, რომ საქართველოს კონსტიტუციის მე-3 მუხლის თანახმად, რკინიგზა სახელმწიფოებრივი მნიშვნელობისა და ის „მხოლოდ უმაღლეს სახელმწიფო ორგანოსა განსაკუთრებულ გამგებობას მიეკუთვნება“?
- №8 — როდის აღიკვეთება რკინიგზაზე უკანონო და როდის შეიქმნება იმის პირობები, რომ უკეთესი მომავალი რკინიგზელებმა თვითონ შეიქმნან?

რო და უფრო უარესდება. რა თქმა უნდა, ეს აღმამოთებელი იმ ფონზე, როცა რკინიგზის არსებული შემოსავლების ორჯერ და მეტად გაზრდის საშუალებები და უკეთესი ცხოვრების შესაძლებლობები არსებობს. დარგის სპეციალისტებმა ეს შესანიშნავად იცნენ, მაგრამ ამით მდგომარეობა არ იცვლება, რადგან პატიოსანი და ღირსეული ინჟინრები და მეცნიერები, რომლებიც დარგში უკეთესობის შექმნას ცდილობენ, გარიყულები და დევნილები არიან. ამის დამადასტურებელი მრავალი ფაქტი არსებობს და მათგან ერთ-ერთი არის დღევანდელი ბრიფინგი, რომელსაც ჩვენი ასოციაციის გამგებობის შვიდი წევრიდან ოთხი არ ესწრება სამსახურიდან განთავისუფლების შიშით.

მაშასადამე, ბოლო წლების განმავლობაში რკინიგზაზე მიმდინარე მოვლენები მიმართულია არა ადამიანის უფლებების დაცვისა და დარგის აღორძინებისკენ, არამედ ისინი შეგნებულად ემსახურება რკინიგზალთა დისკრიმინაციას, დარგის გაპარტახებასა და გააპოტრებას, ცოდნისა და გამოცდილების განდევნას, მომავალში მისი თავისუფლად და იაფად გაყიდვის მიზნით.

პალესტინა მატარებელი სიჩქარე გახდა
140 ხმით ერთი წინააღმდეგ სანქტ-პეტერბურგის ექს-გუბერნატორი ვალენტინა მატყინკო რუსეთის ფედერაციის საბჭოს სპიკერად არჩიეს. ამრიგად, იგი გახდა პირველი ქალი რუსეთის ისტორიაში, რომელმაც ასეთი მაღალი პოსტი დაიკავა. რუსეთის ფედერაციის საბჭოს სპიკერის თანამდებობა სერგეი მირონოვის გადადგომის შემდეგ გახდა ვაკანტური. ფედერაციის საბჭოს ათწლიანი ხელმძღვანელობის შემდეგ მან პოსტი 18 მაისს დატოვა, პეტერბურგის სათათბიროს მიერ ფედერაციის საბჭოდან მისი გამოწვევის გამო.

პალესტინა გაეროში განაცხადის განაცხადი
პალესტინის ავტონომიის ლიდერმა მაჰმუდ აბასმა განაცხადი უშუალოდ გაეროს გენერალურ მდივან პან გი მუნს გადასცა. აღნიშნულ თხოვნას განიხილავს გაეროს უშიშროების საბჭო, რომელიც გენერალურ ასამბლეას რეკომენდაციით მიმართავს. როგორც ცნობილია, ცოტა ხნით ადრე ამერიკის პრეზიდენტმა ბარაკ ობამამ განაცხადა, რომ აშშ გაეროს უშიშროების საბჭოს რეზოლუციას პალესტინასთან დაკავშირებით ვეტოს დაადასტურებს.

სტორია

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

2011 წლის 26 თებერვალს საზოგადოებრივ არხზე ვუყურებ ბ-ნ სანაიას გადაცემას „ჰიტლერი“ და „მუსოლინი“. ამ გადაცემის მსვლელობისას ნათლად დაგვრწმუნდი, თუ როგორი ალმავლობით მიმდინარეობს საქართველოში ტვინის გამორეცხვისა და ხალხის გამოთავანების პროცესი. აქამდე თუ შეპარვით და მინიშნებებით ლაპარაკობდნენ ბოლშევიზმისა და ფაშისტების მსგავსებაზე, ახლა უკვე ყოველგვარი უხერხულობის გარეშე, პირდაპირ აცხადებენ და ბოლშევიზმს ფაშისტთან, ხოლო კომუნისტებს ფაშისტებთან აიგივებენ. იმ ხალხს კი, ვინც ომის დროს ტყვედ ჩაბარდა (და არა — ჩავარდა) და ჰიტლერის მხარეს იბრძოდა, გმირებად და ქვეყნის პატრიოტებად წარმოგვიჩვენებენ. პირდაპირ სამარცხვინოა ყველაფერი ეს. ეს ხალხი ან ისტორიის ელემენტარულ საკითხებში ვერ ერკვევიან, ანდა, უბრალოდ, დემიგოგისაა ენევიან.

ომარ გოცაძე:

ყორალ, ბიჭებო, გკვდართან მებრები ხართ!

მივესალმები გადაცემაში მონაწილე ბ-ნ კუდავას და მის გამომცემლობას ამ წიგნების ქართულ ენაზე გამოცემისთვის. ისინი აუცილებლად უნდა წაიკითხო, რომ მართლაც ნათელი წარმოდგენა შეგექმნას გრიგოლ რობაქიძეზე. ორი აზრი არ არსებობს და არც სადავოა, რომ ბატონი რობაქიძე ნიჭიერი კაცი და კარგი მწერალი იყო. ამასთან, საკმაოდ შორსმჭვრეტელი და წინასწარმეტყველიც აღმოჩნდა, რასაც მისი გებელსთან საუბარიც ადასტურებს. როგორც ამბობენ, საბჭოთა კავშირთან ომის დაწყებაზე საიდუმლო ინფორმაციამ გაჟონა და ის რობაქიძის ყურამდეც მივიდა. ამიტომ მან, როგორც ჰიტლერის მრჩეველმა კავკასიის საკითხებში, თავი ვალდებულად ჩათვალა, აღნიშნულს შესახებ თავისი აზრი ჰიტლერისთვის მიეწოდებინა. ამის გამო იგი შეხვდა გებელს და მათ შორის ასეთი საუბარი გაიმართა: „ბატონო იოზეფე, ქორის დონეზე ჩემამდე მოაღწია ინფორმაცია, რომ ფიურერი საბჭოთა კავშირის წინააღმდეგ ომის დაწყებას აპირებს. და თუ ეს ასეა, გადაეცით ფიურერს, რომ იგი მო-

მაკედინებელ და გამოუსწორებელ შეცდომას უშვებს, და ამით გერმანელი ხალხისთვის სასიკვდილო განაჩენი გამოაქვს“. გებელსი მოულოდნელობისგან შეცბა, რადგან ომის დაწყების შესახებ ინფორმაცია მხოლოდ ჰიტლერთან დაახლოებულმა ძალიან ვინოვრ ნრემ იცოდა. რობაქიძისგან ამის მოსმენა მისთვის მოულოდნელი და გამაოგნებელი იყო. მცირე შეყოვნების შემდეგ მან აზრი მოიკრიფა, გონება დაძაბა და ძალზე უდარდელი ტონით, ვითომ არაფერი მომხდარაო, უპასუხა: „კი მაგრამ, საიდან მოიტანეთ ასეთი ქორი და სიკრუე, რომლის მსგავსი ბუნებაში არ არსებობს? ჩვენ ახლახან საბჭოთა კავშირთან დავდეთ თავდაუსხმელობისა და ურთიერთთანამშრომლობის პაქტი, რომელსაც კეთილსინდისიერად ვასრულებთ. და რომელ ომზე შეიძლება იყოს ლაპარაკი? ასეთი ინფორმაცია გავრცელება მხოლოდ ჩვენი მტრების ნისქვილზე ასხამს წყალს, რომლებსაც უნდათ, რომ საბჭოთა კავშირსა და გერმანიას შორის ურთიერთობა დაიძაბოს“. ნაძალადევი სიმშვიდით დაასრულა თავ-

ვისი სათქმელი გებელსმა. მიუხედავად ამისა, გებელსი ამ ინფორმაციამ ძალიან დააფიქრა, ათასი აზრი უტრიალებდა თავში, ფიქრობდა, ეს კავკასიელი რობაქიძე სტალინის თანამემამულეა და შემოგზავნილი აგენტია ხომ არ არისო. მაგრამ ბოლოს მაინც ცნობისმოყვარეობამ სძლია და საკმაოდ გულგრილად უპოხა: „მართალია, ამის მსგავსი არაფერი ხდება, მაგრამ დაუშვით და ფიურერი მართლა აპირებს საბჭოთა კავშირის წინააღმდეგ ომის დაწყებას, რატომ თვლით, რომ ის მომაკედინებელ შეცდომას უშვებს?“. დაამთავრა შეკითხვა გებელსმა და გამომცდელად ჩახედა რობაქიძის თვალებში. რობაქიძემ მისთვის ჩვეული დამაჯერებლობით უპასუხა: „მე კავკასიელი გახლავარ, საქართველოდან, ბრწყინვალედ ვიცნობ ჩემი სამშობლოს, საქართველოს ისტორიას, ასევე ძალიან კარგად ვიცნობ რუსეთის ისტორიასაც, რის საფუძველზეც შემიძლია დაბეჯითებით ვთქვა, რომ საქართველო მტერთან ბრძოლაში მთელი თავისი ისტორიის მანძილზე ოდითგანვე განიცდიდა ცოცხალი ძალების ნაკლებობას, სამაგიეროდ ყოველთვის ჭარბად ჰყავდა დიდი და ძლიერი მხედართმთავრები. რუსეთს კი პირიქით, ოდითგან ჭარბად ჰყავდა ცოცხალი ძალა, მაგრამ არ ჰყოფნიდა დიდი და ძლიერი მხედართმთავრები. დღეს ეს პრობლემა მოხსნილია, ვინაიდან ქართველი სტალინის სახით რუსეთს ჰყავს დიდი და ძლიერი ქვეყნის მმართველი და მხედართმთავარი, ხოლო ცოცხალი ძალა — ჭარბად, ამიტომ მე არ ვურჩევ ფიურერს მის წინააღმდეგ ომის დაწყებას. არ იფიქროთ, რომ მე სტალინის სიყვარული მაღაპარაკებს. არა, მე მას ვერ

ვითან, ჭირვით მეზიზღება, მძულს, მაგრამ, სამწუხაროდ, რეალობა ასეთია და მას ანგარიში უნდა გაუწიოთ“, — დაამთავრა თავისი სათქმელი ბატონმა რობაქიძემ“. ისე აგინდათ ყოველივე კარგი, როგორც ეს ჰიტლერს აუხდა. ამიტომ ასეთი დონის მწერალს და შორსმჭვრეტელ კაცს უფრო მკაცრად მოეპოხებოდა მის მიერ შექმნილ ნებისმიერ ნაწარმოებზე თუ პუბლიცისტურ ნერილებზე. ჩამი აზრით, ბ-ნი რობაქიძე, როგორც მწერალი, ნამდვილად დიდია, მაგრამ როგორც პიროვნება იგი პატარა, სუსტი და უნებისყოფი დაბრუნდა ახმორდნა, რასაც იგი თავისივე შიშით ანაბრებდა.

გრიგოლ რობაქიძე — ემიგრანტი თუ მოღალატე

ბასაგებია, რომ სტალინი და კომუნისტები არ მონონდა, არ უნდოდა მათთან ერთად ცხოვრება და ამიტომ გაცლა და ემიგრაციაში ყოფნა აწუხებდა, მაგრამ ქვეყნის ღალატს და ჰიტლერის მხარეში დგომას ვინ აიძულებდა, ვერაფრით გამიგია. იმ პერიოდში ძალიან ბევრი ქართველი იმყოფებოდა ემიგრაციაში, მაგრამ ჰიტლერთან ერთად თავიანთი ქვეყნის წინააღმდეგ ბრძოლაში მათი საკმაოდ მცირე ნაწილი თუ მონაწილეობდა.

გრიგოლ რობაქიძე

არც ბაქრაძის მეხოტბე ვარ და მითუმეტეს — ლადარიაში, მაგრამ მინდა ვაღიარო, რომ ლადარიაშიც კი ყოველგვარად და შეპარვით, ვითომ რედაქციას ეს ნაწარმოები ცალკე არ უნდა დაებეჭდა და მის ტომეულებში უნდა შესულიყო ამ ქვეტექსტით, ფაქტობრივად, გააკრიტიკა რობაქიძე თავისი „ჰიტლერი“. ბ-ნ ლაშასაც

ძალიან გაუჭირდა, მაგრამ მაინც ნაძალადევი ობიექტურობით შეაფასა მისი „ჰიტლერი“. რაც შეეხება იმ ქართველებს, რომლებიც ახლად გამოცხადდნენ, რომლებიც ტყვედ ჩაბარდნენ და შემდეგ ვითომ ჰიტლერის ხელმძღვანელობით თავიანთი სამშობლოს განთავისუფლებისთვის ჩვენს წინააღმდეგ იბრძოდნენ, ეს უბრალოდ ფაშაგობია და წინდები წყლის მარაგშია. ისინი მსგავსი, ლაჩარი და თავისი ტყავის გადარჩენისთვის მებრძოლნი იყვნენ. ის, რაც ჰიტლერმა და მისმა ხროვამ საბჭოთა კავშირის დროებით ოკუპირებულ ტერიტორიებზე ჩაიდინეს, თუ მათ კიდევ მისი სჯეროდათ, ისინი, უბრალოდ, სულელები ყოფილან და მეტი არაფერი. მშვიდობიანი მოსახლეობის მიმართ ისეთი სისასტიკე, რასაც ჰიტლერი სჩადიოდა, ამას თვით ტყის ნადირებიც კი არ აკეთებდნენ. ყოველივე ამის შემდეგ თუ ვინმე დაიჯერებს, რომ ჰიტლერი იმისათვის იკლავდა თავს, რომ მათთვის სამშობლო გა-

ადოლფ ჰიტლერი

ამ ფონზე სასაბჭოლოდ გამოიყარება ზოგიერთების მოსაზრება იმის თაობაზე, რომ ჰიტლერი თითქოს საქართველოს განთავისუფლებას იზრუნავდა. ფაქტია, რომ მის გეგმაში შედიოდა დიდი კავკასიის შექმნა, სადაც აჭარა არ შედიოდა, რაზეც იგი დაპირებულია და თუკითხვით შეაფასებოდა იგი უნდა გადსაუღიყო.

რაც შეეხება იმ ქართველებს, რომლებიც ახლად ჩაბარდნენ და შემდეგ ვითომ ჰიტლერის ხელმძღვანელობით თავიანთი სამშობლოს, საქართველოს განთავისუფლებისთვის ჩვენს წინააღმდეგ იბრძოდნენ, ეს უბრალოდ ფაშაგობია და წინდები წყლის მარაგშია.

ვალერა გვალაძე

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

პროექტი ითვალისწინებდა ლიბიის სანაპიროებზე მდებარე რას-ლანუფის ნავთობგადამამუშავებელი ქარხნის მწყობრიდან გამოსვლას. ეს ქარხანა ყოველდღიურად 200 ათას ბარელ შავ მარცხელს გადამამუშავებდა. ქარხანა მწყობრიდან უნდა გამოსულიყო „STUXNET“-ის მსგავსი ვირუსის დახმარებით. სწორედ ამ ვირუსის დახმარებით დაზიანდა შარხან ირანში ურანის გამდიდრების პროგრამა.

სასაფრთხო ბოშა ნატოსთვის

აშშ-ის ინციტირება, ჩამოეგდო კადაფის რეჟიმი, ბოლო თაობის „საინფორმაციო ოპერაციების“ პროგრამის გამოცდის წინაპირობად იქცა. ლიბიაში გამოიცილა შეტევათა ახალი ტიპები, რომლებიც ამის შემდეგ სრულად შეცვლის საომარი მოქმედებების წარმოების კონცეფციას დაბალი ინტენსივობის კონფლიქტებში.

კავშირგაბმულობისა და რაკეტსაწინააღმდეგო თავდაცვის სისტემებზე ამ კიბერ-შეტევების შედეგი იმდენად ეფექტური გამოდგა, რომ აშშ-ის სამხედრო საზღვარეული ადმირალი გერი რაფხედი არ მოერიდა და დიდი ენთუზიზმით განუცხადა ამის შესახებ ინტერვიუში ოპოზიციურ სპეციალიზებულ გამოცემა „Aviation Week“-ს. ადმირალი მა რაფხედმა მოიხსენია დიდი და საშუალო დამორების საზღვრით სარაკეტო სისტემები „SA-5“, „SA-6“ და „SA-8“, ასევე ბოლო თაობის სისტემები „SA-24“. ამ ინფორმაციის უდიდესი მნიშვნელობა აქვს ვენესუელისთვის, რადგან სწორედ ეს სისტემები იყიდა ამ ქვეყანამ აშშ-ის მხრიდან პიპოთეზური თავდასხმის შემთხვევაში თავდასაცავად.

რაფხედი ეს პირველი შემთხვევა იყო, როდესაც შეიარაღებულმა შევიდა რაკეტსაწინააღმდეგო თავდაცვის ეს უახლესი რუსული სისტემები. საიტ „ვიკილიქსზე“ გამოქვეყნებულ საიდუმლო დოკუმენტებში ეწერა, რომ ვენესუელის მთავრობამ სწორედ ეს სისტემები შეიძინა, მაგრამ მოგვიანებით გაირკვა, რომ ლიბიაში სხვა სახის „SA-24“-ები დაამონტაჟეს.

პროექტი „Cyber Dawn Libya“, რომელშიც 21 სპეციალისტი მონაწილეობდა, ორგანიზაცია „Cyber Security Forum Initiative“ (CSFI)-ის მიერ შემუშავდა. ეს იყო სხვადასხვა ქვეყნის აკადემიკოსებისა და კორპორაციების ხელმძღვანელებისგან შედგენილი ჯგუფი. პროექტის ერთ-ერთი შემქმნელი და CSFI-ის დამფუძნებელი კარმი ხიჯაზი არის საინფორმაციო დაზვერვით დაკავებული კომპანია „Unveillance“-ის გენერალური დირექტორი. არსებული ინფორმაციის მიხედვით, ამ ორგანიზაციამ დაახლოებით 1000 საფოსტო შევრეზე განახორციელა შეტევა და დაკავებული იყო ლიბიის ელექტ-

რონული ინფრასტრუქტურის განადგურებით. პროექტი მონაწილეობდა ჯგუფი ბარ-დინი, კრიპტოანალიზის სპეციალისტი, აშშ-ის ნაციონალური უშიშროების სააგენტოს ყოფილი თანამშრომელი. პროექტი ითვალისწინებდა ლიბიის სანაპიროებზე მდებარე რას-ლანუფის ნავთობგადამამუშავებელი ქარხნის მწყობრიდან გამოყვანას. ეს ქარხანა ყოველდღიურად 200 ათას ბარელ შავ მარცხელს გადამამუშავებდა. ქარხანა მწყობრიდან უნდა გამოსულიყო „Stuxnet“-ის მსგავსი ვირუსის დახმარებით. სწორედ ამ ვირუსის დახმარებით დაზიანდა შარხან ირანში ურანის გამდიდრების პროგრამა.

პენტაგონის უკანასკნელი დოქტრინა კიბერშეტევებს სამხედრო მოქმედებებთან აიგივებს და შესაბამისად, თავდაცვაში მათ გამოყენებას უშვებს. კიბერშეტევების ეთიკური ასპექტების მიმომხილველი უილიამ ბეილსი ირწმუნება, რომ აშშ-ის სამხედრო დოქტრინა კომპიუტერულ სისტემებზე შეტევებსაც ითვალისწინებს და სხვა იმ კატეგორიის სამხედრო მოქმედებებსაც, რომლებიც „საინფორმაციო ოპერაციების“ ტერმინის ქვეშ გაერთიანებას ექვემდებარება.

საინფორმაციო ოპერაციები განისაზღვრება როგორც მონაწილეობა ინფორმაციისა და საინფორმაციო სისტემების განადგურების მიზნით განხორციელებული ქმედებები საკუთარი ინფორმაციისა და საინფორმაციო სისტემების დაცვისას.

მიუხედავად იმისა, რომ კადაფის ხელისუფლება, პრინციპში, ვერ შეძლევდა აშშ-ისა და ნატოს მიერ განხორციელებულ მასიურ კიბერშეტევებს ნეიტრალიზებას, „CSIF“-მა მოახერხა იმ ჰაკერების, სულ მცირე, 10 ჯგუფის იდენტიფიცირება, რომლებიც ლიბიის ხელისუფლებას გარკვეული მიზნების მიღწევაში უწყვეტად დახმარებდა. ამ ჯგუფებიდან ერთ-ერთი შედგებოდა ერაყული „Iqzid“-ის მეომრებისგან, რომელთაც ვირუს „Here You Have“-ის შემქმნელს „ელექტრონული ჯიჰადი“ გამოუცხადეს. სავარაუდოდ, სწორედ ამ ვირუსის შეტევის მსხვერპლნი გახდნენ ისეთი კორპორაციები, როგორცაა „Google“, ამერიკის კოსმოსური სააგენტო „NASA“, ამერიკის ერთ-ერთი უდიდესი სადაზღვევო სააგენტო „AIG“ და ა. შ.

ლიბია ბოლო თაობის „საინფორმაციო ოპერაციების“ გამოცდის პირველი პოლიგონად იქცა და, თუ მიღწეული წარმატებების მიხედვით ვიმსჯელებთ, ის უკანასკნელი ნამდვილად არ იქნება.

Diario de America

როგორ გავსდეთ ნატოს საშიშვნე

ახლა დამასკოს ქუჩებში საღამოობით არაბული რეჟისა და გოგონების სიცილის ხმა ისმის, ყავის სურნელი ტრიალებს და ქალაქი ჩვეულებრივი ცხოვრებით ცხოვრობს. სულ რამდენიმე თვის წინ კი საღამოობით ქუჩები ცარიელი იყო. უკანასკნელი თავების მანძილზე სირიელები შეიცვალნენ. ისინი გაცილებით უფრო მობილიზებული, ნაკლებად გულუბრყვილონი და ფრთხილები გახდნენ. ახლა ისინი ერთმანეთის შესახებ ცნობებს აგროვებენ, რომ იცოდნენ, ვის შეიძლება ენდონ და ქუჩაში სიარულისას ინსტიქტურად იყურებიან სახლების სახურავებზე, რათა დარწმუნდნენ, რომ იქიდან გამველეებს სნაიპერები არ უმიზნებენ.

კითხვებზე ამჟამინდელი მდგომარეობის შესახებ ყველა ერთხმად პასუხობს, რომ ეს საშიშნელება, რაშიც ქვეყანა გახვეწეს, უკვე თითქმის დასრულდა. იმისათვის, რომ ქვეყანაში ნატოს ჯარი შევიდეს, ორიდან ერთი პირობა მაინც უნდა დაკმაყოფილდეს: ქვეყანაში ოპოზიციური ანკლავი, ლიბიური ბენლახის მსგავსი ხელისუფლების მონაწილედგეთა ხელში ჩაგარდნილი ქალაქი უნდა არსებობდეს ან უნდა ეწყობოდეს სისხლიანი პროვოკაციები, რომლებშიც არმიის დადანაშაულება გახდებოდა შესაძლებელი. მიუხედა-

ვად დიდი მცდელობისა და ფინანსური გავლენისა, პირველი ვერ მოხერხდა ვერც დერააში, ვერც ხამაში, ვერც ჯისრ შუგურეში, ვერც ლატაკიაში, ვერც ბენიასში, ვერც აბუ კა-მალში. სტივენ ელიოტის რედაქციით გამოცემულ აშშ-ის მომდევნო შეჭრების ამსახველ ნიგნში ეს უკანასკნელი სპეციალურად იქნა აღნიშნული როგორც შეჭრისა და მთელ ქვეყანაში შემდგომი დესტაბილიზაციისთვის გამოსაყენებელი ობიექტი. ახლა ბანდიტური ჯგუფები ჯერ კიდევ რჩებიან ხომსა-

სა და ილიბის რაიონებში, მაგრამ მათი დიდი უმრავლესობა უკვე განადგურებული ან დაპატიმრებულია. რაც შეეხება სისხლიან პროვოკაციებს, მაღლობა ლმეროს, ჯერ-ჯერობით მათი თავიდან მოცილება ხერხდება.

ბევრს ახსოვს, თუ როგორ განდგა პრესაში ცნობა გემიდან ქალაქ ლატაკიას დაცხრილების შესახებ, მაგრამ ზღვიდან არანაირი სროლა არ ყო-

ფილა: იქ იყვნენ მხოლოდ საპატრულო კატერები, რომელთა ამოცანა ბანდიტებისთვის მეზობელ ქალაქებში გადასვლისთვის ხელის შეშლა იყო. რისთვის იყო საჭირო ეს ტყუილი? ვის სჭირდებოდა მსოფლიოს დარწმუნება, რომ ქალაქ სირიული არმია ესროლა? ტყუილი სჭირდებოდა ქალაქ ბანდიტებს, რომლებიც მაც ერთდროულად რამდენიმე საცხოვრებელი კვარტალი დანაღმეს. მათ ზღვით წასვლა, სახლების ადამიანებთან ერთად აფეთქება და შემდეგ იმის თქმა სურდათ, რომ მომხდარი სწორედ იმ საზღვაო სროლების შედეგი იყო.

ჯარის მიერ ბლოკირებული რაიონიდან ნასვლის საშუალება ბანდიტებს არ მისცეს, სახლებისა და საკუთარი თავის მათთან ერთად აფეთქება კი თავად აღარ ისურვეს. პროვოკაცია ჩაიშალა. არმიისგან მოსახლეობის დაცვის მიზნით, ნატოს დროშის ქვეშ დარაზებული თურქული ჯარების შეჭრაც არ გამოვიდა.

არმიის წინააღმდეგ პროვოკაციები კი კვლავაც გრძელდება. მას კიდევ და კიდევ გრძელდება უიარაღო ხალხის დახმარება უარის მითქმული ოფიცრების სოციალურ ბაზარზე, რომ სირიის ტელეარხებზე არ გადასცენ პროდასავლური არხების მიერ გავრცელებული ანგარიშგამოცხადებით „საზღვაო სროლა“ საუბრობდა, როგორც მრავალათასიანზე. შემოდან დახვედვით კარგად ჩანს, რომ დემონსტრანტები ერთმანეთისგან სამი-ოთხი მეტრით დაშორებულ რიგებად მიდიან, 20-30-კაციანი რიგები, ანუ დაახლოებით 600 ადამიანი. მაგრამ ტელეკრანებზე აჩვენებენ არა ზემოდან, არამედ კუთხიდან ისე გადაღებულ კადრებს, რომ ამ 600 დემონსტრანტს 25 ათასად აღელვებს.

სადაზღვევო მოვლენებს ჰქონდა ადგილი დალესტის

დაიქანსაი

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

ანკარა თითქმის არ ფარავს სურვილს, ყველაზე გავლენიან რეგიონულ სახელმწიფომ იქცას და თვით ისლამურ სამყაროს ჩაუდგას სათავეები, მაგრამ მიზნის მიღწევის მეთოდები ჟურის სულიზმების მიერ ადგილობრივ შიმშილურებში პირველხარისის გამოყენებულს ჰვავს. ამგვარი პოლიტიკით თურქეთის პრემიერ-მინისტრი რაჟეპ ტაიპ ერდოღანი თავის ქვეყანას ნამდვილ საფრთხეებად აღცემს და შესაძლოა სერიოზულ უსიამოვნებებსაც გადააყაროს. თანამედროვე მსოფლიოში ხომ მრავალი სულიზმია.

მას გამაბაროვრლინა, რა!

თურქეთმა განაცხადა, რომ მზადაა, 2012 წლიდან გაყინოს თავისი ყველა კავშირი ევროკავშირთან, თუ ამ ორგანიზაციის თავმჯდომარის სავარძელს საერთაშორისო აღიარების მქონე კვიპროსის რესპუბლიკის წარმომადგენელი დაიკავებს. ანკარის დემარში განპირობებულია მთელი რიგი გარემოებებით, მაგრამ მათგან უმთავრესი, მსოფლიოში უკვე ფესვგადგმული ტრადიციის შესაბამისად, კვლავ გახსნა და ნავთობს უკავშირდება.

ურთიერთობათა რთული და ჩახლართული ისტორიის გამო, ანკარა, პრინციპში, არ აღიარებს კვიპროსის რესპუბლიკას და მის ხელისუფლებას „სამხრეთ კვიპროსის ბერძნულ მთავრობას“ უწოდებს. ის გარემოება, რომ სწორედ ეს მთავრობა მთელს მსოფლიოში ქვეყნის ერთადერთ ლეგიტიმურ ხელმძღვანელობად ითვლება, თურქებს მხოლოდ მესამე ქვეყანასთან მოლაპარაკებებისას აყენებს უხერხულ მდგომარეობაში.

სწორედ ანალოგიური მდგომარეობა შეიქმნა ბრიუსელ-ანკარის დიალოგისას. ერთის მხრივ, თურქეთი ევროკავშირის წევრობაზე ოცნებობს, მეორეს მხრივ — არ აღიარებს ამ გაერთიანების ერთ-ერთი ქვეყნის ხელისუფლებას. ამის გამო ევროკავშირთან ნებისმიერ შეთანხმებაში თურქები ფრახის „კვიპროსის გარდა“ ჩართვას ცდილობენ, რაც, ცხადია, მხოლოდ აღიზანებს ევროპელებს და ანკარას ევროკავშირში მალე განწევრების შანსს უმცირებს. ანკარასა და ბრიუსელის შრტიმარტობაში კვიპროსთან დაკავშირებული კონკლარობა უკვე ერთგვარ რიტუალურ როლს იკავებს და ანკარის მიერ დატანილი საფრთხეების დასაძლევად უკვე დიდი ხანია, ყველა მიეჩევა სწორედ ამგვარ მდგომარეობას, მაგრამ მოულოდნელად მოხდა ერთგვარად ორი მოვლენა, რომელთაც სიტუაციის შეცვლა შეუძლია. ჯერ ერთი, დადგა დრო, კვიპროსში, როგორც ევროკავშირის წევრმა, კავშირის თავმჯდომარის ადგილი დაიკავოს. 2012 წლის შუა პერიოდში ნახევარი წლის მანძილზე ევროკავშირის ფორმალურად ნიქოზის წარმომადგენელი უხელმძღვანელებს.

ანკარა ძალზე უხერხულ მდგომარეობაში აღმოჩნდება. ერთის მხრივ, ის არ აღიარებს სამხრეთ კვიპროსის ბერძნულ მთავრობას, მეორეს მხრივ კი, ევროკავშირის უმნიშვნელოვანესი სავაჭრო პარტნიორია. რა ქნას? ოფიციალური მოლაპარაკებები მასთან, ვის ლეგიტიმურობასაც არ სცნობ, შეუძლებელია, კონტაქტების სრულად განწყვეტაც ორგანიზაციისათვის, რომელთანაც აქტიურ ვაჭრობას აწარმოებ და რომელშიც შესვლა გინდა, უბრალოდ, სისუფელეა. არჩევანი არ არსებობს — ორივე ვარიანტი ცუდია.

ანკარამ კი მაინც მიიღო გადაწყვეტილება: ურჩევნია, სულელად გამოიყურებოდეს, მაგრამ სიამაყე შეინარჩუნოს საგარეო საქმეთა მინისტრის

ნავთობის ნაფხვის დანაწილებაში მონაწილეობის მიზანსაკმარისი ეფექტი უზრუნველყოფს საკუთარ სახელმწიფოში

მოადგილემ ბაშირ ატალაიმ განაცხადა, რომ მისი ქვეყანა გაყინავს ყველა კონტრაქტს ევროკავშირთან, თუ ორგანიზაციაში თავმჯდომარეობა კვიპროსს გადაეცემა.

რა თქმა უნდა, განცხადება ძალზე მრისხანედ ჟღერს, მაგრამ სინამდვილეში ეკონომიკური კავშირები არსად წავა, ევროკავშირის ქვეყნებთან ორმხრივი დიალოგები გაგრძელდება და თავად ევროკავშირის რეგულაციების დანერგვა, თურქეთის ნახევარწლიანი დუმილის გამო არ დაზარალებულა. მით უფრო, რომ საგარეო პოლიტიკა ჯერ კიდევ რჩება ეროვნული მთავრობების პრეოგნატივად: ბარონესა კეტრინ ემტონის მოღვაწეობისა და თავად მის შესახებაც ყველა ევროპელმა როდი უწყის, თუმცა საგარეო საქმეთა და უსაფრთხოების მხრივ ევროკავშირის უმალესი წარმომადგენლისთვის თავის შესხვების საბაბი მაინც გამოჩნდა.

კვიპროსსა და მის ირგვლივ ბალანსის დარღვევის მიმართ უსიამოვნების საპირობებითა, სხვათაშორის შუა ზონის შექმნის მიზანსაკმარისი სიძლიერის მიხედვით და კავშირები ნავთობთან დაკავ-

შირებითაც გაუმართლათ. ვინაშინ სჭირდება კუნძულის ჩრდილოეთში დამკენარი, გასამხედროებული და მსოფლიოსგან იზოლირებული დამოუკიდებლობა, თუ გვერდით იქნება ნავთობით მდიდარი, ევროკავშირის წევრი, აყვავებული რესპუბლიკა?

ახლა თურქი-კვიპროსელები გაერთიანების რამდენიმე პირობას აყენებენ: ჩრდილოეთში ბერძნების ცხოვრების ქვოტები, ჩრდილოეთ კვიპროსის თურქეთთან შეთანხმების აღიარება, კუნძულზე თურქული კონტინგენტის შენარჩუნება, ხელისუფლების ორგანოებში ფართო წარმომადგენლობა და ასე შემდეგ. მაგრამ ნავთობის ნამცხვრის დანაწილებაში მონაწილეობის მიღება ძალზე დიდი ცდუნებაა ყველა პრინციპულ პოლიტიკურ საკითხზე ხელის ჩასაქვეყნად.

ანკარას მოვლენათა ამგვარ განვითარებაზე საუბარიც კი არ აწყობს. ჩრდილოეთ კვიპროსის დაპარტოვება სერიოზულ დარტყმად იქცეოდა რეგიონში თურქეთის სტრატეგიული პოზიციის, სამხედრო თვალსაზრისით, კუნძულს ძალზე მოხერხებული მდებარეობა აქვს — ის ერთგვარი ჩაუძირავი ავიამზიდია აღმოსავლეთ ხმელთაშუაზღვისპირეთში. ახლა, როდესაც ანკარის სამხედრო-პოლიტიკური ამბიციები რეგიონში დღითიდღე იზრდება, კვიპროსის პორტები და აეროდრომები მისთვის ძალზე სასარგებლო რამაა.

თურქეთმა ძალზე ენერგიულად დაიწყო მოქმედება. ერთდროულად რამდენიმე მალტრინოსანმა თავისი ქვეყნის პოზიცია გაახმოვანა. ჯერ ერთი — სამხრეთ კვიპროსის ბერძნული ხელისუფლება არ აღიარებს კვიპროსის მმართველობას, ამიტომ უფლება არ აქვს, რესურსების მოპოვებაზე ლიცენზიები გასცეს. მეორე — ქვეყანა ფორმალურად ერთიანია, ამიტომ ნავთობმოპოვებიდან მიღებული შემოსავლები კუნძულის ყველა მკვიდრზე უნდა გადანაწილდეს. მესამე — ცალმხრივი ბურღვა კვიპროსის საბოლოო გაყოფისკენ მიმავალი გზაა. მეოთხე — თურქეთი თავად დაიწყებს ბურღვას შეღვზე, კუნძულიდან სამხრეთით და ბოლოს, თუ ეს ვინმეს არ მოსწონს, საქმე ნავთობსაბადოების დასაცავად გაგზავნილ სამხედრო საზღვაო ძალების გემებთან ექნება.

სწორედ აქ გამოჩინა თავი ზემოხსენებულმა ბარონესა ემტონმა. ევროკავშირის სახელით მან თურქეთს სთხოვა, „არ დაეშურა, არ შექმნას საბაბი ურთიერთობათა გაუარესებისთვის, საფრთხის ქვეშ არ დააყენოს კეთილშობილური ურთიერთობები და საზღვრების შესახებ მშვიდობიანი გზით შეთანხმდეს“. იმის მოლოდინი, რომ თურქები ევროპული საგარეო საქმეთა სამინისტროს ხელმძღვანელის აზრს გაიზიარებენ, გულბრწყინობის მწვერვალი იქნებოდა. მით უფრო, რომ მალე ისინი საერთოდაც გაყინვას უპირებენ ევროკავშირთან ურთიერთობებს. სავარაუდოდ, ისინი თავიანთ გემებსაც და პლატფორმებსაც საჭირო მიმართულებით გაუშვებენ.

Lenta.ru

მსოფლიო

www.geworld.net
თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

კახი-კაქარა

კანადელმა რეჟისორმა რობ სპენსმა, რომელმაც ბავშვობაში მარჯვენა თვალი დაიზიანა, წლების შემდეგ ის ვიდეო კამერით ჩაანაცვლა. „აიბორჯ ჯგუფმა“ შეძლო, წარმატებით გაერთიანა თავი რთული ამოცანისათვის და სპენსისთვის გადაენერგა ხელოვნური თვალი, რომელიც იმავდროულად ვიდეო-კამერასაც წარმოადგენს. რეჟისორის დაზიანებული თვალის ადგილას ინფრანითელი გამოსხივების მქონე თვალის გადაენერგვით სპენსი ცნობილი ფილმის „ტერმინატორის“ გმირს დაემსგავსა. კამერას შეუძლია ჩაინეროს ყველაფერი, რაც სპენსის მხედველობის არეალში ხვდება და მიღებული ჩანაწერი კომპიუტერს გადასცეს. აღნიშნული ვიდეო-კამერა უდიდესი წინ გადადგმული ნაბიჯია ვიდეო მეთვალყურეობის სისტემის განვითარების მიმართულებით, რომელიც ასეთი პოპულარულია დასავლურ საზოგადოებაში.

მსოფლიოს ყველაზე პოპულარული კოქტეილები

კოქტეილი რამდენიმე სასმელის შერევის შედეგად მიიღება. შერეული ინგრედიენტების მიხედვით, საბოლოო შედეგიც, ცხადაა, მრავალნაირი შეიძლება იყოს, მაგრამ კოქტეილთა უმეტესობისთვის ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი შემადგენელი ნაწილი ყინულია. უმჯობესია, თუ ამ ყინულს ნაკლებად მინერალიზებული ან განმენდილი წყლით დაამზადებენ. მიუხედავად კოქტეილთა მრავალფეროვნებისა, მსოფლიოში ყველაზე დიდი პოპულარობით რამდენიმე მათგანი სარგებლობს.

ლაზე ძლიერი კოქტეილი შექმნეს. Long Island Ice-tea Cocktail-ი მალე ძალიან პოპულარული გახდა, გარეგნულად ძალიან ჰგავდა ცივ ჩაის, მაგრამ მის შემადგენლობაში შემაველი 14-14 მილილიტრი ტრიფლ სეკი, თეთრი რომი, ჯინი, არაყი და ტეკილა აშკარად ჭარბობს 28 მილილიტრი ჩაის არმატს.

მოხიტო

მოხიტო რომისა და პიტნისგან მზადდება. მოხიტოს ორი სახეობიდან ერთი ნაკლებალკოპოლურია, მეორე კი სრულიად უალკოპოლო. ამ სასმელის ისტორია კუბაში იწყება, აშშ-ში კი პოპულარული 1980-იანი წლებიდან გახდა. მოხიტო ძირითადად ინგრედიენტისგან შედგება: რომი, შაქარი, ლიმონი, სოდიანი წყალი და პიტნა.

„კოსმოპოლიტენი“

ერთ-ერთი ვერსიით, ეს კოქტეილი სპეციალურად ციტრუსის არყის Absolut Citron-ისთვის შეიქმნა. „კოსმოპოლიტენი“, როგორც წესი, მალე ჭიქებში ლიმონის არყის, ლიქიორ „კუანტროს“, მოცვის წვენი და ნახევარი ლიმონის ახლადგამონურული წვენი შერევის შედეგად მზადდება.

„დაიპირი“

დღეს ამ სახელწოდების ბევრი კოქტეილი არსებობს, მაგრამ მათგან ორიგინალი მხოლოდ ერთია. მის დასამზადებლად თეთრი რომი, ლიმონის წვენი და შაქარი ან შაქრის სიროფი გამოიყენება.

„მარბარიტა“

ეს კოქტეილი, ალბათ, ყველათვის ნაცნობია. მის დასამზადებლად ტეკილას იყენებენ და სხვა ინგრედიენტების ცვლით მის უამრავ სახეობას ქმნიან, როგორც ზაფხულის გამაგრილებელ სასმელს. მიუხედავად ამისა, კლასიკური მარბარიტას დასამზადებლად თითონი ტეკილასა და ლიმონის წვენს ნახევარი ლიქიორი კუანტრო ემატება. ეს კოქტეილი უფრო შეიკერში კეთდება და ცივი უნდა მიირთვათ.

„ლონგ აილენდი“

მშრალი კანონის დროს აშშ-ში ყველაზე ადვილი და ყველაზე ძლიერი კოქტეილები არსებობს. მსოფლიო აღიარება კი მან ნიუ იორკში მოიპოვა. შეურიეთ 90 მილილიტრი ტომატის წვენი, 45 მილილიტრი არაყი, 15 მილილიტრი ლიმონის წვენი, სურვილისამებრ დაამატეთ სოუსი „ტაბასკო“, მარილი, პილპილი და ლეგენდარული სასმელი მზად იქნება.

„პინა კოლდა“

„პინა კოლდა“ კარიბული ტკბილი კოქტეილია. მისი სახელი ქართულად გაფილტრულ ანანასს ნიშნავს. ასე ეძახდნენ ანანასის ახლადგამონურულ წვენს, რომელსაც

„B52“

„B52“ სამფენოვანი ლიქიორისგან შედგება. კოქტეილის კლასიკურ რეცეპტში ეს ლიქიორებია: ყავი, ბეილისი და

სამშენებლო შოკოლადი

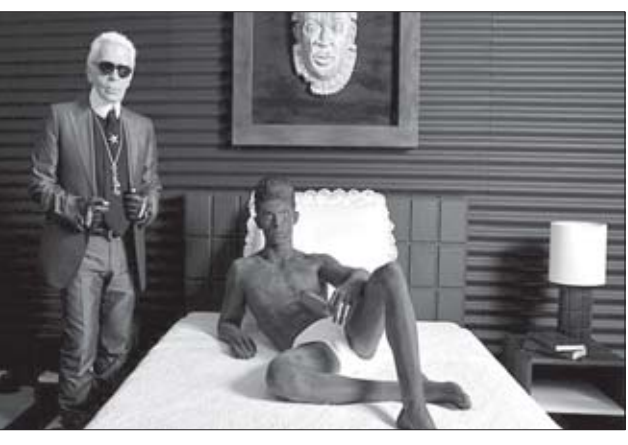
შოკოლადის ნაწარმი რომ მთელ მსოფლიოში უგემრიელეს ნუგარადაა მიჩნეული და დიდი პოპულარობით სარგებლობს, ამაზე არავინ კამათობს, მაგრამ შოკოლადის მწარმოებელ კომპანიებს წარმოუდგენლად მაშინ გაუმართლათ, როდესაც შოკოლადის მასალისგან სამოსის, ფეხსაცმლის, ავეჯისა თუ ოთახის კედლების შექმნა დაიწყეს.

ზოგიერთი ნიმუშის დასამზადებლად 80-მდე ტონა შოკოლადი კი იხარჯება. მაგალითად, დიზაინერ შარლ ლაგერფელდის ესკიზით ჩამოსხმული მისივე შოკოლადის მუზა ერთ-ერთ სასტუმროში „აშენებულ“ შოკოლადის ნომერში „დაასახლეს“. ამ ნომერში ყველაფერი შოკოლადისა და ნაყინისგანაა დამზადებული. მოქანდაკე პატრიკ როჯერს კი 11 ტონა ბელგიური შოკოლადი დასჭირდა იმისათვის, რომ ლაგერფელდის მუზა ზემოხსენებულ შოკოლადის ნომერში შოკოლადისავე საწოლში წამოეწვინა.

დასავლეთ ლონდონში მდებარე მაღაზიამ ფეხსაცმლისა და შოკოლადის გაერთიანება მოინდომა და შედეგად არ დააყოვნა. პენსილვანიაში კი ნევერისგან შემდგარმა ჯგუფმა ორი თვე და 1500 გირვანქა შოკოლადი მოანდომა ულამაზესი და უგემრიელესი ციხესიმაგრის აგებას. სამწუხაროდ, ამ შედეგის მნახველებს მისი დაგემოვნება არ შეეძლოთ. ციხესიმაგრე ერთნაირად გამძლეობაზე იყო გათვლილი, თუმცა მისი დეკორაცია სეზონურად იცვლებოდა.

ჩინეთში შოკოლადისგან დაამზადეს არა მხოლოდ ავტომობილი BMW, არამედ ჩინეთის კედლის ანალოგიც, რომლის სიგრძე 33 ფუტს შეადგენდა და რომლის შექმნასაც 80 ტონა შოკოლადი დასჭირდა.

აელიტა ანდრა

აელიტა ნამდვილი ვარსკვლავია აბსტრაქტული მხატვრობის მოყვარულთა შორის. ხატვა ერთი წლის ასაკიდან დაიწყო. მის ნახატებს, ალბათ, ვერასოდეს ნახავდა ფართო აუდიტორია, რომ არა ბედნიერი შემთხვევა. ერთხელ ბრუკლინის სამხატვრო გალერეა Brunswick Street Gallery-ის დირექტორმა მარკ ჯემინსონმა ერთ ფოტოგრაფთან შეხვედრისას დაინახა ნახატები, რომელიც ძალიან მოეწონა და გადაწყვიტა, ჩაერთო ყოველწლიურ საგამოფენო პროგრამაში. დაიბეჭდა ბუკლეტები, დამზადდა რეკლამები და მხოლოდ ამის შემდეგ გაირკვა, რომ ეს ნახატები ფოტოგრაფის 2 წლის ქალიშვილს ეკუთვნოდა. დირექტორი შოკირებული დარჩა, მაგრამ პროგრამას ვერ შეცვლიდა და ამგვარად აელიტას ხელოვნება მსოფლიომ იხილა.

ქრონოგრაფი

www.geworld.net

თბილისი, დ. ბაქრაძის №6, ტელ: 234-32-95

მსოფლიოს ყველა დროის ყველაზე ჭკვიანი ბავშვები

ეს პატარები მსოფლიომ ყველა დროის ყველაზე ჭკვიან ბავშვებად აღიარა. მათი ნიჭი უდიდეს გაცეხებასა და აღფრთოვანებას იწვევს.

კიმი უნგ-იონგი

კორეელმა კიმ უნგ-იონგმა 4 წლის ასაკში უნივერსიტეტში ჩააბარა. იგი 1962 წელს დაიბადა და, მიუხედავად იმისა, რომ მას შემდეგ მრავალი წელი გავიდა, ამ დრომდე გინესის რეკორდსმენად ითვლება, როგორც ყველაზე მაღალი IQ-ს (210) მქონე. 3 წლისას უკვე შეეძლო კითხვა იაპონურ, კორეულ, გერმანულ და ინგლისურ ენებზე. როდესაც 5 წელი შეუსრულდა, კიმი იმდენად რთული მათემატიკური ამოცანები გამოიყვანა, რომ მთელი მოფლიო შოკში ჩააგდო. ამ დროს უკვე საუბრობდა ჩინურ, ესპანურ, ფილიპინურ და გერმანულ ენებზეც. 4 წლისამ Hanyang-ის უნივერსიტეტში ჩააბარა, ხოლო 7 წლისა სამშაოდ მიიწვიეს NASA-ში. 15 წლისამ სადოქტორო დისერ-

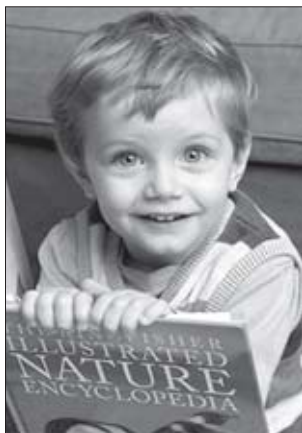

ტაცია დაიცვა ფიზიკაში Colorado State University-ში და 1978 წლამდე ამერიკაში მუშაობდა. შემდეგ დაბრუნდა კორეაში, დაიცვა სადოქტორო დისერტაცია სამშენებლო და საპროექტო დარგში და მიიწვიეს კორეის ყველაზე ცნობილ უნივერსიტეტში Chungbuk National University, სადაც დღესაც მოღვაწეობს.

აკრიტი ნანდანი

აკრიტი ინდოეთში დაიბადა და მას იქ ყველა იცნობს, როგორც ყველაზე ჭკვიან ბავშვს — იასლავის IQ 146-ს შეადგენს. ბიჭმა პოპულარობა 2000 წელს მოიპოვა — 7 წლის ასაკში უნებურად ქირურგიული ოპერაცია ჩაატარა. პაციენტი იყო მეზობელი 8 წლის გოგონა, რომელიც ხელის დამწვრობისგან იტანჯებოდა — ვერ შლიდა და კეცავდა მუჭს. აკრიტიმ შესაბამისი ხელსაწყოების გარეშე ყველაფერი იღონა და გოგონას ხელი გადაარჩინა. ამ ამბის შემდეგ ბიჭს სასწავლებლად წავიდა Chandigarh College-ში და დღეს ინდოეთში ყველაზე პატარა სტუდენტად ითვლება.

ოსკარ რიგლი

2010 წელს ყველაზე ჭკვიან ბავშვად ექსპერტებმა 2 წლის ოსკარ რიგლი აღიარეს. მისი IQ კოეფიციენტი 160 ქულას შეადგენს და თვით ალბერტ აინშტაინის კოეფიციენტს უტოლდება. ბავშვი გასაოცარ ლექსიკურ მარაგს ფლობს, რამდენიმე დღის წინ კი დედას დაწვრილებით უამბო პინგვინთა გამრავლების სტადიებზე ყველა დეტალის დასაბუთებით, რითაც შოკში ჩააგდო არა მარტო დედა, არამედ ექსპერტებიც. ცნობილმა ოქსფორდულმა კლუბმა „მენსამ“, რომელიც უმაღლესი ინტელექტის ადამიანთა ჯგუფს აერთიანებს, ოსკარი თავის რიგებში უკვე მიიღო.

ბარზილი სმიტი

გრეგორი 1990 წელს დაიბადა და 12 წლის ასაკამდე ოთხჯერ წარადგინეს ნობელის პრემიაზე. კითხვა 2 წლისამ ისწავლა, ხოლო 10 წლისამ უნივერსიტეტში ჩააბარა. პატარა გენიოსი არამარტო მეცნიერებით, არამედ მსოფლიოს ირგვლივ მოგზაურობითაცაა დაკავებული და ბავშვთა უფლებების დაცვის მთავარ აქტივისტად ითვლება. გრეგორი მოძრაობა International Youth Advocates-ის დამფუძნებელია. თავის დროზე მას შეხვდნენ ბილ კლინტონი და მიხეილ გორბაჩოვი, გაეროს ერთ-ერთ სხდომაზე კი სმიტი სიტყვით გამოვიდა.

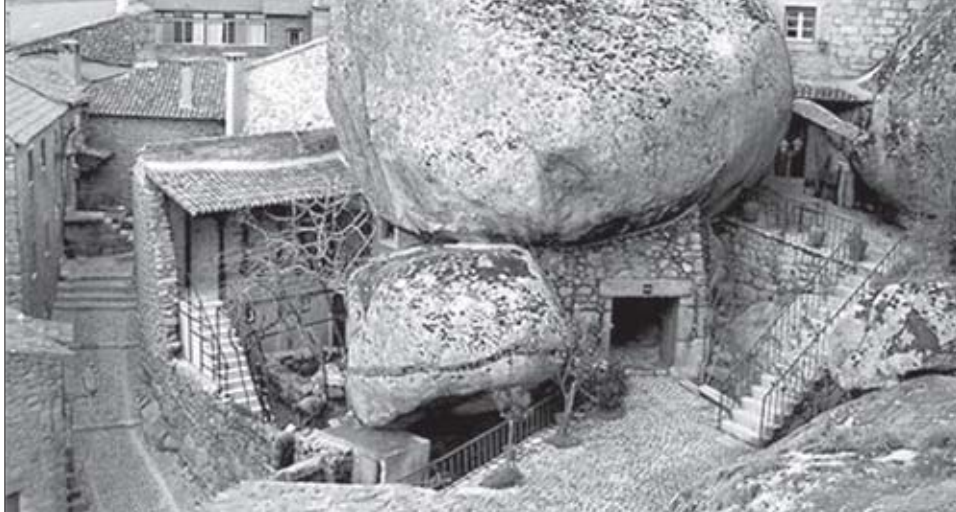

კლავდიასტამბანი

იგი 2002 წელს მომლერალ პავლა სტრატანის ოჯახში დაიბადა და ამჟამად ითვლება ყველაზე პატარა შემსრულებლად, რომელმაც ესოდენ დიდი პოპულარობა მოიპოვა. განსაკუთრებით ცნობილი გახდა ალბომის — La vrsta de trei ani გამოსვლის შემდეგ (მაშინ 3 წლის იყო). მიუხედავად თავის ასაკისა, გოგონამ უკვე რამდენიმეჯერ ჩაატარა ორსაათიანი კონცერტი დიდი აუდიტორიის წინაშე. მას ასევე ალბომი აქვს MTV-ის პრემია, როგორც ყველაზე პატარა შემსრულებელს.

კლდეები ნაგები სოფელი

პორტუგალიის სოფელ მონსანტოში ეს გასაოცარი სახლები ოდესღაც კლდეში გამოკვეთეს და უზარმაზარი ლოდებით ააგეს. მიუხედავად იმისა, რომ სახლები დიდი ხნის წინათ აშენდა და თანამედროვე სტანდარტებთან საერთო არაფერი აქვს, უფრო ძვირადღირებულია, ვიდრე XXI საუკუნის ფემინისტური შენობები. 1937 წლის შემდეგ ამ სოფელს მუზეუმის სტატუსი მიენიჭა.

18 წელი აფხაზეთის ტრაგედიიდან

ტრაგედიის მიზეზები და დაქვევის გზები

18 წელი გავიდა აფხაზეთის ტრაგედიიდან. ამ გადმოსახედიდან „საქართველო და მსოფლიოს“ თავიანთ მოსაზრებებს უზიარებენ პიროვნებები, რომლებმაც კარგად იციან ამ ტრაგედიის გამომწვევი მიზეზები და ამ ტრაგედიის დაძლევის გზებიც.

მურმან ნაჭყალიანი, საზოგადოება „ზუგდიდელის“ თავმჯდომარის მოადგილე:

„სამწუხაროდ, როგორც ქართველების, ისე აფხაზების მოუქნელმა, ხისტმა და, მე ვიტყვოდი, ახლომხედველურმა პოლიტიკამ მიგვიყვანა ამ ტრაგედიამდე. დღეს აუცილებელია კონკრეტული გზების მოძებნა დიალოგის დასაწყებად. დღეს მუშტისა და ხმლის მოქნევის დრო არ არის. დღეს ჭკუას ჭკუა უნდა დაფუძირის-პიროთ.

პირველ რიგში აუცილებლად უნდა აღდგეს რუსეთთან კეთილშობილური ურთიერთობა. რატომ არ გაფორმდა რუსეთსა და საქართველოს შორის ურთიერთობის ჩარჩო-ხელშეკრულება? იმიტომ,

რომ რუსები ამბობდნენ, ჩვენ კი გავალთ საქართველოდან, მაგრამ აქ არ უნდა ჩადგინენ სხვა ქვეყნის ძალები, რაზეც საქართველომ თავი შეიკავა. შედეგად კი მივიღეთ დაკარგული ტერიტორიები. რაც შეეხება დიალოგის დაწყებას აფხაზებთან, ეს უნდა მოხდეს ყოველგვარი შუამავლობის გარეშე. შუამავალი მაინც შუამავალია, რადგან ის ეწვევა ორმად თამაშს. რეალობიდან გამომდინარე, საერთაშორისო ორგანიზაციები მხოლოდ და მხოლოდ თავის სასარგებლოდ, ყოველმხრივ ცდილობენ, გაინაგროდონ თავიანთი ყოფნა კონფლიქტის ზონაში, რადგან მათ თითოეულ წარმომადგენელს მაღალი ანაზღაურება აქვს.“

რაქო ბენდელიანი, არასამთავრობო ორგანიზაცია „ქართულ-აფხაზური შერეული ოჯახების“ ხელმძღვანელი:

„ძალიან დასანანია, რომ არც ქართველებს და არც აფხაზებს იმდენი ჭკუა არ ეყოთ, რომ ერთმანეთისთვის ტყვიები არ დაეშინათ. ქართველებს და აფხაზებს შორის ჩატყვი-

ლი ხიდის აღსადგენად დიდ როლს თამაშობს ქართველი და აფხაზი ნათესავების, შერეული ოჯახების წარმომადგენლების შეხვედრები. ჩემი ორგანიზაციის 8 წლის არსებობის მანძილზე ათასობით ქართველი და აფხაზი შერეული ოჯახის წარმომადგენელი შეხვდა ერთმანეთს. ასევე მიმაჩნია, რომ ამ ორ ერს შო-

რის უნდა განვითარდეს ერთობლივი ბიზნესსაქმიანობები, რის მიმართაც ძალიან დიდ ინტერესს იჩენენ აფხაზები. ამას კი ხელისუფლებისა და საერთაშორისო ორგანიზაციების მხარდაჭერა სჭირდება.“

ზურაბ კპარაცხელიანი, სახალხო მოძრაობა „სამეგრელოს“ ზუგდიდის ორგანიზაციის ხელმძღვანელი:

„სოხუმის დაცემის დღე, 27 სექტემბერი, დამთხვავდა ერთმანეთს დღესასწაულს და ეს, ალბათ, სასჯელი იყო უფლისაგან მოვლენილი. რეალურად კი ჩვენი დაცემა მაშინ დაიწყო, როცა ევრო-ამერიკული და რუსული იმპერი-ალიზმის მიერ წაქეზებულმა ოპოზიციამ რუსთაველზე

ზარბაზანი გამოავლინა და პირდაპირი დამინებით ჭურვები დაუშინა ზვიად გამსახურდიას კანონიერ და ეროვნულ ხელისუფლებას. სოხუმის დაცემა, აფხაზეთის დეკარგვაც და ყველა სხვა დანარჩენი უბედურებაც შედეგია იმ დიდი ტრაგედიისა, რაც დატრიალდა 1991-92 წლებში. მე ორაკული არა ვარ, მაგრამ ჩვენი უბედურება ამით არ დამთავრდება, ჩვენ წინ უარესი ტრაგედიები გველოდება, თუ ერში არ ამუშავდა თვითგადარჩენის რეულექსი და სასწრაფოდ თუ არ მოვლო ბოლო იმას, რასაც სააკაშვილის ანტიეროვნული რეჟიმი ჰქვია.“

ლალა ქირია

რატომ სწოდებენ სამეგრელო ზემო-სვანეთის სააღმსრულებლო ბიუროს თანამშრომლები?

სამსახურებრივი თანამდებობის ბოროტად გამოყენების მოტივით სამიოდე თვის წინ დააკავეს სამეგრელო-ზემო სვანეთის სააღმსრულებლო ბიუროს უფროსი ირაკლი ამანათიძე. მიუხედავად ამისა, ამ ბიუროს თანამშრომლები მაინც არ იშლიან არაკეთილსინდისიერ საქმიანობას. ამის დასტურია ზუგდიდში მცხოვრები ლეილა ნაჭყალიანის მიმართ ამ ბიუროს თანამშრომლების — თამთა გოგიასა და გიორგი ეჯიბიას მიერ ჩადენილი უსამართლო ქმედება.

ლეილა ნაჭყალიანი განცხადებით მიმართა ზუგდიდის რაიონულ პროკურორს. მასში ნათქვამია: „2010 წლის 7 დეკემბერს მოქალაქე ინდირა ზანთარაიასაგან ვისესხე 3000 დოლარი, შედეგად სასოტარო წესით წერილობითი შეთანხმება — გაფორმდა სესხის ხელშეკრულება პროცენტის დარიცხვის გარეშე ოთხი წლის ვადით, ე. ი. მევალეს სესხი უნდა დაბრუნებოდა 2014 წლის შვიდ დეკემბერს. ი. ზანთარაიამ კი ვალის დაბრუნება ვადაზე ადრე, 2011 წლის წლის დასაწყისში მომთხოვა. მე მაშინვე დავუბრუნე 2000 დოლარი, ხოლო დარჩენილი 1000 დოლარის დაბრუნებას შევპირდი ხელშეკრულებით მითითებულ ვადაში, რაზედაც იგი არ დამთანხმდა და ზუგდიდის რაიონულ სასამართლოში შეიტანა სარჩელი. სასამართლომ დააკმაყოფილა მისი მოთხოვნა.“

ლეილა ნაჭყალიანი განცხადებით მიმართა ზუგდიდის რაიონულ პროკურორს. მასში ნათქვამია: „2010 წლის 7 დეკემბერს მოქალაქე ინდირა ზანთარაიასაგან ვისესხე 3000 დოლარი, შედეგად სასოტარო წესით წერილობითი შეთანხმება — გაფორმდა სესხის ხელშეკრულება პროცენტის დარიცხვის გარეშე ოთხი წლის ვადით, ე. ი. მევალეს სესხი უნდა დაბრუნებოდა 2014 წლის შვიდ დეკემბერს. ი. ზანთარაიამ კი ვალის დაბრუნება ვადაზე ადრე, 2011 წლის წლის დასაწყისში მომთხოვა. მე მაშინვე დავუბრუნე 2000 დოლარი, ხოლო დარჩენილი 1000 დოლარის დაბრუნებას შევპირდი ხელშეკრულებით მითითებულ ვადაში, რაზედაც იგი არ დამთანხმდა და ზუგდიდის რაიონულ სასამართლოში შეიტანა სარჩელი. სასამართლომ დააკმაყოფილა მისი მოთხოვნა.“

მათთვის სასურველ პიროვნებას. ამასთან, თ. გოგია პირად საუბარში გარკვეულ დანტერესებას იჩენდა ანტიკვარული ვაზების მიმართ, ხშირად მოდიოდა ჩემთან სახლში და ამომწებდა, თუ იყო ადგილზე. უნდა ავღნიშნო ის ფაქტიც, რომ ჩემს მევალეს — ი. ზანთარაიას, ერთი პირობა, უნდოდა 100 ლარად გაყიდული საძინებელი 800 დოლარის ანგარიშში წაეღო, მაგრამ რატომღაც გადაიფიქრა.“

გაყიდული საქონელი ამჟამად ისევ ლეილა ნაჭყალიანთან ინახება. სიმართლის გარკვევამდე ის წინააღმდეგია, გასცეს თავისი ქონება, რის გამოც მუდმივი ზენოლისა და მუქარის ქვეშაა. გავრცელებული ვერსიით, ავეჯის მყიდველს — ანა მილორავას აქვს მეორადი ავეჯის მაღალია. მას არც უნახავს ავეჯი, ისე შეიძინა აღმსრულებელთ. გოგიასაგან, რაც ერთგვარ ეჭვს ბადებს. ლეილა ნაჭყალიანს მოთხოვნა, თამთა გოგიასა და გიორგი ეჯიბიას მიმართ აღიძრას სისხლის სამართლის საქმე. იმედი აქვს პროკურატურა დაადგენს ქეშმარიტებას.

ლალა ქირია, ზუგდიდი

მედიანიუსი
საინფორმაციო სააგენტო
<http://www.medianews.ge>

წვილა ანდრია პირველწოდებულის სამონასტრო კომპლექსის სამკაქლო

ს.ს „გაართიანებული ტელეკომი“	602602
შპს „ახტალი“	700818
შპს „მაბთიკომი“	200320
შპს „ჯეოსელი“	700305
შპს „ბილიანი“	200333

ფოთისა და ხობის ეპარქიის განვითარების ფონდის საბანკო რეკვიზიტია:

ს.ს „თი ბი სი ბანკის“ ფოთის ფილიალი
ბანკის კოდი 220101937;
ა/ა 63636080100001; ს/კ 215141246

თანხის ჩარიცხვა შეგიძლიათ სწრაფი გადახდის აპარატებით იხ. მენიუში: სსპალასსპა — ქველმოქმედება — ფ. ანდრია პირველწოდებულის სამონასტრო კომპლექსი.

ინფორმაციისთვის მიმართეთ ფონდის დირექტორს, დეკანოზ თეოდორე ბასილიანს:

ქ. ფოთი, ნ. ნიკოლაძის მოედანი №3, ტელ.: 8(293) 70736, მობ.: (599)936563, e-mail: eparqia-f@mail.ru

საქართველო **ესტუბრეთ ჩვენს სივს**

<http://www.geworld.ge>

მთავარი რედაქტორი ირაქლი თოფუა
გაზეთი ხელმძღვანელოვს თავისუფალი პრესის პრინციპებით.
მისამართი: თბილისი, დავით ბაქრაძის ქ. №6
ტელ.: 234-32-95; e-mail: info@geworld.net